

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปึงกาฬ

วิทยานิพนธ์
ของ
สพล สุภรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
กุมภาพันธ์ 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

วิทยานิพนธ์

ของ

สพล สุภรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
กุมภาพันธ์ 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF COMPETENCY INDICATORS OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS
IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE BUENG KAN

BY

SAPOL SUPORN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakhon Nakhon Rajabhat University

February 2026

All Rights Reserved by Sakhon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ สพล สุภรณ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ.....กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี) (รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ.....กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ
(ดร.นิภาพร แสนเมือง) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 17 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร พึ่งสวัสดิ์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษา คำแนะนำ ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความ เอาใจใส่และให้กำลังใจตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไป ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาจากท่านอาจารย์ทั้งสอง และผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษาทุกท่านที่ให้ความรู้เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรวัฒน์ สัทธรรม ดร.นพรัตน์ แกสมาน ดร.วีรวัฒน์ คำแสนพันธ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ดร.ไสว พลพุทธา ผู้อำนวยการโรงเรียนพรเจริญวิทยา นายเถลิง ศรีนนท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองหิ้ง วิทยา นายโชคชัย ชินโณ ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์พัสสัวิทยาคุณ นายปราโมทย์ คำเพชรดี ผู้อำนวยการโรงเรียนเซกา ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาและ ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อคิด ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยจนได้เครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ เดชา แสงจันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงโขงหลง วิทยาคม ที่อำนวยความสะดวกและให้ความอนุเคราะห์ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวม ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร หัวหน้าวิชาการ ครูพลศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลใน การทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา คุณครูกิตติยา กล้าหาญ ที่สนับสนุน ให้กำลังใจและ ช่วยเหลือให้คำปรึกษา เป็นกำลังใจ ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ใดที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็น เครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา และครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมเลี้ยงดูและสนับสนุน การศึกษาครั้งนี้ ด้วยความระลึกในพระคุณเป็นอย่างสูง

นายสพล สุภรณ์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
ผู้วิจัย	สพล สุภรณ์
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและการพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วยระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าวิชาการ และครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2568 รวมทั้งสิ้น 155 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 65 คน หัวหน้าวิชาการ 25 คนและครูพลศึกษา จำนวน 65 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.28–0.72 และค่าความเชื่อมั่น 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามี 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียน การสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเอง ในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง

เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย และ 6) คุณธรรม จริยธรรม โดยทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-Square = 4.290, df = 8, p-value = 0.830, RMSEA = 0.000, RMR = 0.00645, GFI = 0.991, AGFI=0.977) โดยตัวบ่งชี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.055-1.011 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูพลศึกษา ครูพลศึกษา

TITLE	Development of Competency Indicators of Physical Education Teachers in Schools under the Secondary Educational Service Area Office Bueng Kan
AUTHER	Sapol Suporn
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr.Waro Phengsawat Asst. Prof. Dr. Nawaphorn Wannathong
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

The purpose of this research was to develop indicators of physical education teacher competency in schools under the Secondary Educational Service Area Office Bueng Kan. The research process was divided into three phases.

Phase: 1) identifying the physical education teacher competency indicators; 2) examining the goodness-of-fit of the structural model with empirical data; and 3) developing a manual for implementing the indicators. The sample consisted of 155 participants, comprising 65 school administrators, 25 heads of academic affairs, and 65 physical education teachers, selected using stratified random sampling in academic year 2025. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire, which indicated a validity index ranged between 0.60–1.00, discrimination power index ranged between 0.28–0.72, and reliability index was at 0.94. the collected data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and Confirmatory Factor Analysis.

The research findings revealed that,

1. The physical education teacher competency indicators consisted of six components, name;y 1) academic knowledge and instructional management in sports and physical exercise; 2) professional self-development; 3) communication and

interpersonal relationships; 4) learner-centered student development, 5) research; and 6) morality and ethics. All indicators were rated at the highest level of propriety.

2. The structural model of the developed indicators showed high congruence with the empirical data ($\chi^2 = 4.290$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.830$, $RMSEA = 0.000$, $RMR = 0.00645$, $GFI = 0.991$, $AGFI = 0.977$). Standardized factor loadings ranged from 0.055 to 1.011. All significant indicators showed statistical significance at .01.

3. The manual for using the indicators was evaluated, in overall, at the highest level of propriety

Keywords: Indicator Development, Physical Education Teacher Competency, Physical Education Teachers

ปสารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	5
ความมุ่งหมายการวิจัย	5
สมมุติฐานของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้	14
ความหมายของตัวบ่งชี้	14
ประเภทของตัวบ่งชี้	15
ประโยชน์ของตัวบ่งชี้	17
ลักษณะของตัวบ่งชี้	19
กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้	21
งานวิจัยในประเทศ	21
งานวิจัยในต่างประเทศ	24
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูพลศึกษา	24
ความหมายของสมรรถนะครูพลศึกษา	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
องค์ประกอบของสมรรถนะครูพลศึกษา	25
องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านความรู้วิชาการ การจัดการ เรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย	33
องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการพัฒนาตนเอง	37
องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการสื่อสารและการมี มนุษยสัมพันธ์	42
องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	49
องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการวิจัย	50
องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม	54
ความสำคัญของสมรรถนะครูพลศึกษา	57
การพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา	60
แนวคิดเกี่ยวกับคู่มือ	63
ความหมายของคู่มือ	63
ประเภทของคู่มือ	64
องค์ประกอบของคู่มือ	64
ประโยชน์ของคู่มือ	67
3 วิธีดำเนินการวิจัย	69
ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	70
การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	70
การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลละ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72
การเก็บรวบรวมข้อมูล	73
การวิเคราะห์ข้อมูล	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	74
ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี.....	74
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
การวิเคราะห์ข้อมูล	80
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	81
ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี	82
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	82
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
การสร้างเครื่องมือวิจัย	83
การเก็บรวบรวมข้อมูล	84
การวิเคราะห์ข้อมูล	85
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	85
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	89
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ผลการศึกษาคำชี้แจงสมรรถนะครูพลศึกษา	91
ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้าง	92
ผลการพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	98

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปลผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
สรุปลผลการวิจัย	100
อภิปรายผล	101
ข้อเสนอแนะ	105
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	121
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	123
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ รายนามผู้เชี่ยวชาญ	147
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	153
ภาคผนวก ง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	185
ภาคผนวก จ ค่าคุณภาพเครื่องมือ	207
ประวัติย่อของผู้วิจัย	213

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษา	28
2 องค์ประกอบตัวบ่งชี้ นิยามปฏิบัติและพฤติกรรมบ่งชี้ของความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย	35
3 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของความรู้ ด้านการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา	41
4 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของด้านการสื่อสาร และการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งเรียน ผู้ปกครองเพื่อครู และผู้บริหาร	46
5 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ นิยามปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ของด้านการ ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	50
6 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ นิยามปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ของด้านการวิจัย	53
7 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ นิยามปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ของด้านคุณธรรม จริยธรรม	56
8 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	75
9 สรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้อง	81
10 แสดงระยะการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย แหล่งข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูล เวลาดำเนินการ และผลที่ได้รับ	87
11 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะครู	91
12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	92
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปร และความถี่ของตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปทุมธานี.....	93
14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปทุมธานี	94

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ผลการวิเคราะห์ค่า KMO and Bartlett's Test	95
16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัด สมรรถนะครูพลศึกษา	96
17 ค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาปึงกาฬ	98
18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม	209

บัญชีภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	8
2 องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษา	33
3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	86
4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อพัฒนาโมเดลโครงสร้าง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	96

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกในยุคปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ การติดต่อสื่อสารของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ส่งผลต่อการดำรงชีพของคนในสังคมอย่างทั่วถึง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีจะเกิดประโยชน์ต่อผู้ที่นำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในการดำรงชีพและการเรียนรู้ แต่การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีในเด็กนักเรียนนั้น ยังต้องอยู่ในการดูแลของผู้ปกครองและครูหากปล่อยปละละเลยจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ อย่างมากหากว่าเด็กนักเรียนกลายเป็นเสพติดเทคโนโลยี โดยไม่บริโภคอาหารตามหลัก โภชนาการ และขาดการออกกำลังกาย ทำให้สุขภาพไม่แข็งแรงเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองในอนาคต ครูจึงต้องมีความตื่นตัวในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะการออกไปดำรงชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 (อมรรัตน์ เตชะนอก, 2563) แต่ครูเองนั้นต้องมีทักษะการสอน (Teaching Skills) จากบทความ Teaching Skills Inspiring teaching excellence ของ British Council ได้กล่าวถึง ทักษะการสอนของครูว่า ควรประกอบด้วยทักษะ ดังนี้ 1) ทักษะการจัดการชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นการจัดการ สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน สร้างสายสัมพันธ์ที่ดีและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครู กิจกรรมและบทเรียนของชั้นเรียนต้องมีความชัดเจน 2) ทักษะการวางแผนการจัดการ ศึกษา โดยสามารถรู้ว่าการเรียนต้องการอะไร เข้าใจนักเรียนเมื่อนักเรียนนั้นเกิดปัญหา เตรียมพร้อมทั้งสื่อและอุปกรณ์ 3) เรียนรู้เทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมามีส่วนร่วมในการเรียน ไม่ว่าจะเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ สามารถนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาสร้าง บทเรียน หรือเป็นการแก้ปัญหาความเข้าใจของนักเรียนให้กระจ่าง 4) ความรู้ในเนื้อหาวิชา โดยครูต้องมีความเข้าใจในเนื้อหา 5) มีความเข้าใจต่อนักเรียน ว่านักเรียนนั้นต้องการสิ่งใด หรือมีปัญหาในความเข้าใจการเรียนอย่างไร (British Council, 2011)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาทของครูครั้งสำคัญ จากเดิมที่ครูเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนการสอน สู่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งปัจจุบันก้าวสู่ยุคดิจิทัล ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงข้อมูลความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ ที่เน้นผู้เรียนสามารถค้นคว้าเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองครูจึงไม่ใช่ผู้รู้ของผู้เรียนอีกต่อไป ครูจึงต้องเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอน (teacher) มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (facilitator) โดยเน้นให้ผู้เรียนมีวิถีหาความรู้ในโลกแห่งความรู้อันมากมายมหาศาลที่ไม่อาจเรียนรู้ได้หมด การที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีทักษะความรู้ความสามารถในการสอนนักเรียนผ่านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา ครูจะต้องเป็นผู้ออกแบบการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างแท้จริงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (เจริญ ภู่วิจิตร, 2560) ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนพลศึกษาในปัจจุบันสามารถบรรลุตามจุดหมายที่ได้วางไว้ ครูพลศึกษาในปัจจุบันจะต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ให้ครบถ้วน

นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ.2565 ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษา ครอบคลุมถึงความสำคัญ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย การพัฒนาช่วงวัยเรียน วัยรุ่น การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน รวมถึงการส่งเสริมศักยภาพวัยผู้สูงอายุ ประเด็นการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย และประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

มาตรฐานวิชาชีพครูสุขศึกษาและพลศึกษาเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพพึงประสงค์ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศการศึกษาขั้นพื้นฐานตามปรัชญาและแนวคิดหลักทั่วไป ครูสุขศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในการจัดสิ่งแวดล้อมทางสุขภาพ ในโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษา ส่วนครูพลศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นเรียน การจัดการแข่งขันกีฬากายใน

โรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมนันทนาการและการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษและควรมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 (ेमอัฒมา วัฒนบุรานนท์, อ้างถึงใน ทะเนศ วงศ์นาม, 2565)

สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ ซึ่งได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ร่วมกับองค์ประกอบของสมรรถนะครูพลศึกษา เพื่อสังเคราะห์ออกมาเป็นสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประกอบด้วย ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนและทักษะทางการกีฬา การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ ทั้งกับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และ ผู้บริหาร การรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัล การพัฒนาตนเองในความ เป็น ครูพลศึกษา และการปรับตัวให้เข้ากับนักเรียน และยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง

ครูพลศึกษา เป็นบุคลากรทางการศึกษาอีกวิชาชีพหนึ่งซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา โดยการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริม สนับสนุน ให้การช่วยเหลือผู้เรียนในการเล่นกีฬาและนันทนาการอย่างเป็นระบบ ในการพัฒนาการกีฬาอย่างมีทิศทาง เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อวงการกีฬาและการศึกษาของประเทศไทย (มัทธมา คำสุวรรณ และคณะ, อ้างถึงใน ทะเนศ วงศ์นาม, 2565) เนื่องจากนักเรียน นักศึกษา และเยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่ายิ่งของประเทศ ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลนั้นจะต้องพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมควบคู่กันไป ซึ่งกิจกรรมทางด้านพลศึกษาและทางการกีฬานับเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมมากที่สุดที่สามารถนำมาบูรณาการทุกส่วนเข้าด้วยกันอย่างลงตัว รัฐบาลได้กำหนดนโยบายด้านการกีฬาไว้อย่างชัดเจนมาก โดยมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมให้ประชากรในประเทศออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาตามความถนัด ตามความสมัครใจ และกระทำอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาสุขภาพด้านร่างกายและจิตใจ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมความมีระเบียบ วินัย มีน้ำใจนักกีฬามีความสามัคคีและปรองดอง สามารถอยู่ร่วมกันในสังคม ตลอดจนใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือในการลดปัญหาสังคม และส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกพื้นที่ ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง เพื่อก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาในระดับท้องถิ่น ในระดับชาติและในระดับนานาชาติอย่าง มีคุณภาพ (กรมพลศึกษา, 2560)

นอกจากนั้น แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2566-2570) ได้มีการส่งเสริมด้านกีฬา ประกอบด้วย 4 เป้าประสงค์หลัก ได้แก่ 1) ประชาชนทุกกลุ่ม (เด็ก เยาวชน และประชาชน) มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ภายในปี 2570 2) นักกีฬาทัวแทนของไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โดยอยู่ในอันดับ 6 ในระดับเอเชียในรายการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาวาราลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาเอเชียนพาราเกมส์ ภายในปี 2570 3) บุคลากรด้านการกีฬาทั่วประเทศได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี 4) อุตสาหกรรมกีฬามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีมูลค่าอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศ (กรมพลศึกษา, 2566)

ครูพลศึกษาที่มีสมรรถนะสูงย่อมส่งผลดีต่อผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา เนื่องจากครูสามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวและสมรรถภาพทางกายที่ดี ควบคู่กับการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม วินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา นอกจากนี้ ยังสามารถสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ที่สนุก ปลอดภัย และกระตุ้นแรงจูงใจ ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ (อัสรี สะฮิตี, 2561)

จากที่กล่าวมา พบว่า ครูพลศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถในการสอนนักเรียนผ่านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาได้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูควรพัฒนาทักษะ หรือคุณลักษณะที่รองรับและเข้าถึงการสร้างนวัตกรรมและบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ ในอันที่จะพัฒนาผู้เรียนที่เป็นเยาวชนในยุคใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง และความสำคัญของแนวทางในการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้วยการฝึกอบรมผ่านแนวคิดการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และแนวคิดการสอนแบบเสริมศักยภาพดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา การพัฒนาครูให้มีสมรรถนะและความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความยั่งยืนต่อไป (อัสรี สะฮิตี, 2561)

คำถามของการวิจัย

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีอะไรบ้าง
2. โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปึงกาฬ ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกันหรือไม่ อย่างไร
3. คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปึงกาฬ มีความเหมาะสมในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปึงกาฬ
3. เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปึงกาฬ

สมมุติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปึงกาฬ ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปึงกาฬ ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนใช้เป็นเครื่องมือในการประเมิน กำกับ และส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครูพลศึกษา

2. ได้คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ในแต่ละระยะของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ประกอบด้วย

- 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย
- 2) การพัฒนานตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย และ 6) คุณธรรม จริยธรรม

1.2 กลุ่มเป้าหมาย

1.2.1 แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่ใช้ในการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา จำนวน 10 แหล่ง

1.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

- 1) อาจารย์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน 2) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน และ
- 3) ครูพลศึกษา จำนวน 2 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการและครูพลศึกษา

ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 194 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี, 2568, ออนไลน์)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการและครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 155 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กฎอัตราส่วนระหว่างจำนวนกลุ่มตัวอย่างกับจำนวนตัวแปรสังเกตได้ 15 : 1 (Costello and Osborne, 2005 อ้างอิงถึงใน สุนทรพจน์ ดำรงพานิช, 2563)

ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีหน้าที่ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 คน 2) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน และ 3) ครูพลศึกษา จำนวน 2 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด

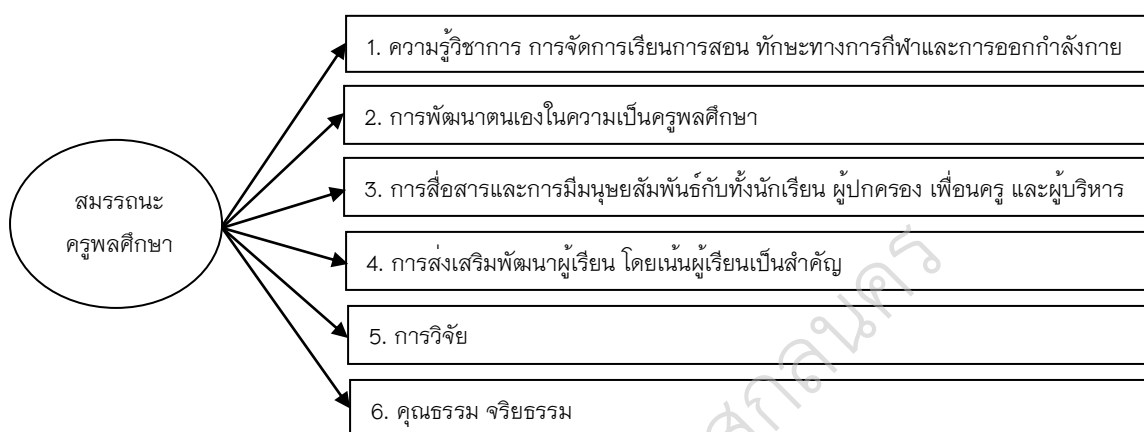
กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยเพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยของ สมเกียรติ กาทองทุ่ง (2558); อัสนี สะอิดี (2561); พงศธร ไพจิตร (2561); บุญยพรรณณ์ หมิ่นละม้าย (2563); นิตรชัย สุตรสุคนธ์ (2563); เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ตันพานิชย์ (2565); ทะเนศ วงศ์นาม (2565); สิริวรรณ กองทรัพย์ และ สมบุญ ศิลปรุ่งธรรม (2566); เสาวลักษณ์ ประมาณ, ศิริชัย ศรีพรหม และธีรนนท์ ตันพานิชย์ (2567); ฐิติ ธรรมคำนิช และ นนทนนต์ เป่าภูรี (2567); ซึ่งมี 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้ง

นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย และ 6) คุณธรรม จริยธรรม

จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปเป็นภาพประกอบได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตัวบ่งชี้ หมายถึง องค์ประกอบหรือสารสนเทศ ที่มีค่าแสดงถึงลักษณะหรือปริมาณของระบบการดำเนินงานในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

2. สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาที่สอนนักเรียนให้มีความรู้และรักในการออกกำลังกายและกีฬา ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนและคนทั่วไป พร้อมทั้งยังมีคุณธรรมและจริยธรรม และเป็นผู้ใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา รู้จักการฝึกซ้อมสร้างความแข็งแรงให้กับตนเอง พร้อมทั้งเรียนรู้ถึงสิ่งใหม่ ๆ ในด้านพลศึกษาอีกด้วย และครูพลศึกษาควรมีสมรรถนะที่พึงประสงค์ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

2.1 ความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจใน ด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล สามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษา

2.2 การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา เรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะกับเจตคติ และพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา

2.3 การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา มีความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้ เข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนครูเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม วางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2.4 การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างและความเหมาะสมของผู้เรียนเป็นหลัก โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เกิดทักษะทางการเคลื่อนไหวและการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาที่แสดงออกว่ามีน้ำใจนักกีฬา มีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ศรัทธาต่อวิชาชีพ มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน

2.6 การวิจัย หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม สามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาปัจจุบัน

3. การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา 2) การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

4. คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง เอกสารข้อมูลที่บ่งบอกวิธีหรือแนวทางที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดบึงกาฬ นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา

5. ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หมายถึง ผลการวิเคราะห์ทางสถิติโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ต่ำหรือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index: GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjust Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับหรือเข้าใกล้ 1

6. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน หมายถึง การวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบหรือตัวแปรแฝงตามโมเดลที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ล่วงหน้า โดยพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

7. ครูพลศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักในการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2568

8. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2568

9. หัวหน้าวิชาการ หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาที่มีหน้าที่วางแผน กำกับ
ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน รวมทั้งประสานงาน
กับครูและกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาป๋ึงกาฬ ปีการศึกษา 2568

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้
 - 1.1 ความหมายของตัวบ่งชี้
 - 1.2 ประเภทของตัวบ่งชี้
 - 1.3 ประโยชน์ของตัวบ่งชี้
 - 1.4 ลักษณะของตัวบ่งชี้
 - 1.5 กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้
 - 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูพลศึกษา
 - 2.1 ความหมายของสมรรถนะครูพลศึกษา
 - 2.2 องค์ประกอบของสมรรถนะครูพลศึกษา
 - 2.3 ความสำคัญของสมรรถนะครูพลศึกษา
 - 2.4 การพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา
3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับคู่มือ
 - 3.1 ความหมายของคู่มือ
 - 3.2 ประเภทของคู่มือ
 - 3.3 องค์ประกอบของคู่มือ
 - 3.4 ประโยชน์ของคู่มือ

ตอนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้

การศึกษาเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวทาง ดังนี้

1.1 ความหมายของตัวบ่งชี้

จากการศึกษามีนักวิชาการได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ไว้หลายท่าน ดังนี้

ไพรวล ไชยทองศรี (2558) ได้ให้ความหมายว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรองค์ประกอบที่นำมาวัดหรือชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ของสิ่งที่กำลังศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเป็นค่าที่สังเกตได้ทั้งเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ต้องการประเมินได้และนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย การวางแผนการบริหาร การติดตามผลการดำเนินงาน และการจัดลำดับการพัฒนาได้

นายชื้อลือ นอด้วลี (2559) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรหรือสารสนเทศที่บ่งบอกหรือชี้ถึงคุณลักษณะทางด้านปริมาณและคุณภาพของ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นข้อเท็จจริง

อมรรัตน์ สิงโต (2560) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรหรือองค์ประกอบที่สามารถวัดและแปลค่าได้ ชี้ให้เห็นคุณลักษณะสภาพการณ์ของสิ่งที่กำลังศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ค่าของตัวบ่งชี้สามารถแสดง ระบุหรือบ่งบอกถึงสภาพที่ต้องการศึกษาเป็นองค์รวม อย่างกว้างๆ แต่มีความชัดเจน

โสภา อำนวยรัตน์ (2562) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง คุณลักษณะที่วัดได้หรือสังเกตได้ที่ใช้บ่งบอกถึงผลการดำเนินงาน หรือเครื่องมือชี้บอก หรือชี้ให้เห็นถึงลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงระดับการปฏิบัติการหรือระดับ คุณภาพการดำเนินงาน

น้ำทิพย์ วโรตมดำรง (2563) ได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรตัวประกอบ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตาม ที่มีค่าแสดงถึงลักษณะ คุณภาพ หรือปริมาณของระบบการดำเนินงาน ส่วนใดส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นค่าที่สังเกตได้ โดยวัดจากการสะท้อนถึงลักษณะการดำเนินงาน

เจษฎา กลยนิย (2565) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปร ตัวประกอบ หรือค่าที่สังเกตได้ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานภาพ คุณภาพ หรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงานที่สามารถวัดและสังเกตได้ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ และค่าที่ได้เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะทำให้ทราบระดับผลของสิ่งที่ต้องการวัด

ศิริภัสสร คนยืน (2566) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรประกอบหรือองค์ประกอบที่แสดงถึงลักษณะหรือปริมาณของระบบดำเนินงานส่วนใดส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งโดยค่าของตัวแปรชี้แสดงถึงสภาพที่ต้องการศึกษา มีความชัดเจนเพียงพอที่จะใช้ในการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประเมินสภาพที่ต้องการได้สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง องค์ประกอบ หรือสารสนเทศที่มีค่าแสดงถึงลักษณะหรือปริมาณของระบบการดำเนินงานในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

1.2 ประเภทของตัวบ่งชี้

มีนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ได้กล่าวถึงประเภทของตัวบ่งชี้ไว้ดังนี้

อริยาพร ไทรรัตน์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ประเภทของตัวบ่งชี้ สามารถจำแนกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ 1) การจัดแยกประเภทตามทฤษฎีระบบ 2) การจัดแยกประเภทตามลักษณะนิยามของตัวบ่งชี้ 3) การจัดแยกประเภทตามวิธีการสร้าง 4) การจัดแยกประเภทตามลักษณะตัวแปรที่ใช้สร้าง 5) การจัดแยกประเภทตามลักษณะค่าของตัวบ่งชี้ 6) การจัดแยกประเภทตามฐานการเปรียบเทียบในการแปลความหมาย 7) การจัดแยกประเภทตามลักษณะการใช้ตัวบ่งชี้

นิภาวรรณ เดชบุญ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การจำแนกประเภทของตัวบ่งชี้ก็เพื่อสนองต่อการนำไปใช้งานตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ ดังจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะจำแนกประเภทของตัวบ่งชี้เป็นประเภทใดก็ตาม จะมีหัวข้อหรือประเด็นที่ซ้ำกันหรือคล้ายกันหรือเชื่อมโยงกัน ขึ้นอยู่กับผู้จำแนกจะให้ความสำคัญหรือมองเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นหลัก

บัลลังก์ มะเจี้ยว (2565) ได้กล่าวไว้ว่า ประเภทของตัวบ่งชี้แบ่งตามทฤษฎีระบบ นิยามของตัวบ่งชี้ วิธีการสร้าง ตัวแปรที่ใช้สร้างตัวบ่งชี้ ค่าของตัวบ่งชี้ มาตรฐานการเปรียบเทียบในการแปลความหมาย การใช้ตัวบ่งชี้ เนื้อหาสาระหรือสาขาวิชาตัวบ่งชี้

ศิริภัสสร คนยืน (2566) ได้สรุปประเภทตัวบ่งชี้ได้ 7 แบบ ดังนี้ 1) การจัดแยกประเภทตามทฤษฎีระบบ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย (Input Indicators) ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (Process Indicators) และตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต (Output Indicators) 2) การจัดแยกประเภทตามลักษณะนิยามของตัวบ่งชี้ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้แบบอัตนัย (Subjective Indicators) และตัวบ่งชี้ปรนัย (Objective Indicators) 3) การจัดแยกประเภทตามวิธีการสร้าง แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้ตัวแทน (Representative Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นจากตัวแปรเพียงตัวเดียวให้เป็นตัวแทน

ตัวแปรตัวอื่น ๆ ตัวบ่งชี้แยก (Disaggregate Indicators) เป็นตัวบ่งชี้สถานะคล้ายกับ ตัวแปร หรือตัวบ่งชี้ย่อยโดยที่ตัวบ่งชี้ย่อยแต่ละตัวเป็นอิสระต่อกัน และบ่งชี้ลักษณะหรือ ปริมาณของสภาพที่ต้องการศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว การที่จะบ่งชี้ สภาพองค์รวมจะต้องใช้ตัวบ่งชี้ย่อยทุกตัวรวมกันทั้งหมด ตัวบ่งชี้ประกอบ (Composite Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่เกิดจากการรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวเข้าด้วยกัน โดยให้น้ำหนัก ความสำคัญของ ตัวแปรตามที่เป็นจริง ตัวบ่งชี้ชนิดนี้ให้สารสนเทศที่มีคุณค่า มีความเที่ยง และความตรงสูงกว่า ตัวบ่งชี้ประเภทแรก จึงเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การกำกับ ติดตาม และการประเมินและเป็นที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน 4) การจัดแยกประเภทตาม ลักษณะตัวแปรที่ใช้สร้างตัวบ่งชี้ การจัดวิธีนี้แยกประเภทที่สำคัญได้ 3 วิธี วิธีแรก คือ การจัดแยกประเภทตัวบ่งชี้การศึกษาตามระดับการวัดของตัวแปร วิธีนี้จัดเก็บได้เป็น 4 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้นามบัญญัติ (Nominal Indicators) ตัวบ่งชี้เรียงอันดับ (Ordinal Indicators) ตัวบ่งชี้ช่วงขนาด (Interval Indicators) และตัวบ่งชี้อัตราส่วน (Ratio Indicators) วิธีที่สอง คือ การจัดแยกประเภทตัวบ่งชี้ การศึกษาตามประเภทของตัวแปร วิธีนี้จัดแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้สต็อก (Stock Indicators) และตัวบ่งชี้การเคลื่อนไหว (Flow Indicators) วิธีที่สาม คือ การจัดแยกประเภทตามคุณสมบัติทางสถิติของตัวแปร วิธีนี้จัดแยกได้เป็น 2 ประเภท คือตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการแจกแจง (Distributive Indicators) เช่น สัมประสิทธิ์การ กระจาย (Coefficient of Variation) และตัวบ่งชี้ไม่เกี่ยวกับการแจกแจง (Non-Distributive Indicators) เช่น ค่าเฉลี่ยมัธยฐานของตัวแปร 5) การจัดแยกประเภทตามลักษณะค่าของตัว บ่งชี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้สมบูรณ์ (Absolute Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ ค่าของตัวบ่งชี้ออกปริมาณที่แท้จริง และมีความหมายในตัวเอง คือ ตัวบ่งชี้สัมพัทธ์ หรือตัวบ่งชี้อัตราส่วน (Relative Or Ratio Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ค่า ของตัวบ่งชี้เป็นปริมาณเทียบเคียงกับค่าอื่น ๆ เช่น จำนวนนักเรียนต่อครู 1 คน สัดส่วนของ ครูวุฒิปริญญาโท 6) การจัดแยกประเภทตามฐานการเปรียบเทียบในการแปลความหมาย แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้อิงกลุ่ม (Norm-referenced Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ ที่มีการแปลความหมายเทียบกับกลุ่ม ตัวบ่งชี้อิงเกณฑ์ (Criterion-referenced Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และตัวบ่งชี้อิงตน (Self-referenced Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายเทียบกับสภาพเดิม ณ จุด หรือช่วงเวลาที่แตกต่างกัน และ 7) การจัดแยกประเภทตามลักษณะการใช้ตัวบ่งชี้ แบ่งตามการใช้ตัวบ่งชี้ในการวิจัยได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้แสดงความหมาย

(Expressive Indicators) และตัวบ่งชี้ทำนาย (Predictive Indicators) และแบ่งตามการใช้ตัวบ่งชี้ในการกำกับโครงได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้ผลการปฏิบัติ (Performance Indicators) และตัวบ่งชี้ตามข้อกำหนด (Compliance Indicators)

สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้สามารถจำแนกได้ 7 ประเภท ได้แก่ 1) การจำแนกตามทฤษฎีระบบ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต 2) การจำแนกตามลักษณะนิยามของตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้แบบอัตนัยและปรนัย 3) การจำแนกตามวิธีการสร้าง ได้แก่ ตัวบ่งชี้แทน ตัวบ่งชี้เดี่ยว และตัวบ่งชี้ประกอบ 4) การจำแนกตามลักษณะตัวแปรที่ใช้สร้างตัวบ่งชี้ เช่น ระดับการวัด ประเภทตัวแปร และคุณสมบัติทางสถิติ 5) การจำแนกตามลักษณะค่าของตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้สัมบูรณ์ และตัวบ่งชี้สัมพัทธ์ 6) การจำแนกตามฐานการเปรียบเทียบในการแปลความหมาย ได้แก่ ตัวบ่งชี้อิงกลุ่มอิงเกณฑ์และอิงตนเอง และ 7) การจำแนกตามลักษณะการใช้ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้แสดงความหมายและตัวบ่งชี้ทำนาย

1.3 ประโยชน์ของตัวบ่งชี้

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ตัวบ่งชี้ ไว้ดังนี้

อมรรัตน์ สิงห์โต (2560) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ทางการศึกษามี ประโยชน์มากต่อการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ใช้ในการวางแผนการดำเนินงานทางการศึกษา ใช้ในการวางแผนการดำเนินงานทางการศึกษา เพื่อให้บรรลุผลตามที่ต้องการ ทั้งในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา การแสดงความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่และ การกำหนดเป้าหมายที่ตรวจสอบได้ นอกจากนั้นยังใช้ ประโยชน์ในด้าน การวิจัยอีกด้วย (การพัฒนาตัวบ่งชี้การทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี)

ชนภรณ์ อีอัครกุล (2560) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้มีประโยชน์ต่อการบริหาร ในด้านการกำหนดนโยบายและ วัตถุประสงค์ การกำกับติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินงาน รวมทั้งการจัดลำดับและจัด ประเภทระบบการศึกษา สำหรับด้านการวิจัย ตัวบ่งชี้ช่วยให้ได้ผลการวิจัยมีความตรงสูงกว่การใช้ ตัวแปรเพียงตัวเดียว และให้แนวทางการตั้งสมมุติฐานวิจัย สำหรับศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ระหว่างตัวบ่งชี้การศึกษาต่อไป

ประกริต รัชวัฒน์ (2560) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้การศึกษามีประโยชน์มากต่อการบริหารและการวิจัย ในด้านการ บริหารตัวบ่งชี้การศึกษาใช้ในการกำหนดนโยบายและ

วัตถุประสงค์ในการวางแผนการศึกษาใช้ในการกำกับติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งในเรื่องการประกันคุณภาพ การแสดงความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ และการกำหนดเป้าหมายที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการจัดลำดับ และจัดประเภทระบบการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานพัฒนาในด้านการวิจัย ตัวบ่งชี้การศึกษาช่วยให้ได้ผลการวิจัย มีความตรงสูงกว่าการใช้ตัวแปรเพียงตัวเดียว หรือการใช้ ชุดตัวแปร และให้แนวทางการตั้งสมมุติฐานวิจัย สำหรับศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวบ่งชี้ การศึกษาต่อไป

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษาที่มีประโยชน์มากต่อการบริหารและการวิจัย ในด้านการบริหารการศึกษา โดยใช้ในการกำหนดนโยบายและ วัตถุประสงค์ในการวางแผนการศึกษาใช้ในการกำกับติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งในเรื่องการดำเนินงานตามมาตรฐาน การศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพ การแสดงความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ และการ กำหนดเป้าหมาย ที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการจัดลำดับและจัดประเภทระบบการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานพัฒนาในด้านการวิจัย ตัวบ่งชี้การศึกษาช่วยให้ได้ ผลการวิจัยมีความตรงสูงกว่าการใช้ตัวแปรเพียงตัวเดียว หรือการใช้ชุดตัวแปร และให้แนว ทางการตั้งสมมุติฐานวิจัยสำหรับศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวบ่งชี้การศึกษา (การพัฒนาตัวบ่งชี้การทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี)

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ตัวบ่งชี้ทางการศึกษามีประโยชน์ทาง การศึกษาและการวิจัย ตัวบ่งชี้การศึกษาเป็น ประโยชน์ในด้านการกำหนดนโยบายและ วัตถุประสงค์ทางการศึกษา ด้านการกำกับและประเมิน ระบบการศึกษาการประกัน คุณภาพการศึกษา การแสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการกำหนดเป้าหมายที่ ตรวจสอบได้ รวมทั้งการจัดลำดับจำแนกประเภทของระบบการศึกษา นอกจากนี้ ด้านการวิจัยโดยเฉพาะตัวบ่งชี้ร่วมใช้แทนลักษณะของระบบการศึกษาในงานวิจัย โดยนำไปวิเคราะห์ เพื่อศึกษาวิจัยในแง่มุมต่าง ๆ ตามต้องการได้ถูกต้องน่าเชื่อถือ

เจษฎา กลยนิษฐ์ (2565) กล่าวว่า ประโยชน์ของตัวบ่งชี้ หมายถึง ทางการศึกษาตัวบ่งชี้มี ประโยชน์มากต่อการบริหาร การวิจัย การกำหนดนโยบายและ วัตถุประสงค์ทางการศึกษา ซึ่งช่วยในการกำกับติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงาน และ ประเมินผล ทั้งในเรื่องของการ ประกันคุณภาพ การแสดงความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่

และการกำหนดเป้าหมายที่ ตรวจสอบได้ และตัวบ่งชี้ยังใช้ในการจัดลำดับและจัดประเภทระบบการศึกษา นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ด้านการวิจัย ช่วยให้ผลการวิจัยมีความตรงให้ค่าที่แม่นยำน่าเชื่อถือ

ศิริภัสสร คนยืน (2566) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ทำให้การกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์การศึกษาชัดเจน การกำกับและการประเมินระบบการศึกษามีความต่อเนื่องการจัดลำดับและการจำแนกประเภทของระบบการศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาตัวบ่งชี้เป็นหน่วยพื้นฐานในการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาตัวบ่งชี้ใช้ในการกำหนดเป้าหมาย หรือระดับคุณภาพของหน่วยงาน และการประกันคุณภาพซึ่งเป็นการกำหนดเป้าหมายที่ตรวจสอบได้

สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้มีประโยชน์มากต่อการบริหารการศึกษา การวิจัย การกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ทางการศึกษา สำหรับด้านการวิจัยตัวบ่งชี้ช่วยให้ได้ผลการวิจัยมีความตรงสูงกว่าการใช้ ตัวแปรเพียงตัวเดียว และให้แนวทางการตั้งสมมุติฐานวิจัย สำหรับศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ระหว่างตัวบ่งชี้การศึกษาและตัวบ่งชี้นั้นมีประโยชน์ด้านการวิจัย ช่วยให้ผลการวิจัยมีความตรงน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

1.4 ลักษณะของตัวบ่งชี้

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของตัวบ่งชี้ ไว้ดังนี้

ภักพล อนุรักษเลขา (2558) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ คือมีความตรงตามเนื้อหาประเด็นที่ต้องการวัด บ่งชี้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง มีความเที่ยง บ่งชี้ได้คงที่เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน ความเป็นกลาง ไม่ลำเอียง มีความไว และสะดวกต่อการนำตัวบ่งชี้ไปใช้และตัวบ่งชี้ที่ดีควรมีการพัฒนาอยู่เสมอ และพิสูจน์ได้ในเชิงทฤษฎีสอดคล้องกับเชิงประจักษ์ตามที่ปรากฏ

ยุพิน อินธิแสง (2558) กล่าวว่า ลักษณะของตัวบ่งชี้ ต้องกำหนดปริมาณหรือคิดเป็นตัวเลขได้ เป็นค่าชั่วคราวขึ้นอยู่กับเวลา สถานที่บ่งบอกถึงสถานะที่มุ่งวัดในลักษณะกว้าง ๆ และเป็นหน่วยพื้นฐานในการพัฒนาทฤษฎีซึ่งมีความสำคัญกับศาสตร์ทุกสาขา

อมรรัตน์ สิงโต (2560) กล่าวว่า ลักษณะของตัวบ่งชี้ ต้องสามารถวัดผลได้โดยตรง ไม่ยุ่งยากเข้าใจง่าย มีความตรงตามเนื้อหาประเด็นที่ต้องการวัดมีความเที่ยงและสามารถใช้ในการอธิบายสถานการณ์ที่สามารถวัดและเปรียบเทียบได้

อริยาพร ไทรตัน (2560) กล่าวว่า ลักษณะตัวบ่งชี้ที่ดีมี 6 ประการ ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้ต้องมีความสอดคล้องโดยตรงกับวัตถุประสงค์ 2) ตัวบ่งชี้ต้องมีความสอดคล้องกับกลุ่มผู้ใช้ตัวบ่งชี้ 3) ตัวบ่งชี้ที่เลือกมานั้นจะต้องถูกออกแบบมาอย่างชัดเจน 4) ตัวบ่งชี้จะต้องสร้างจากข้อมูลที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวมและต้องมีค่าใช้จ่ายไม่สูงเกินไป 5) ตัวบ่งชี้ต้องมีความถูกต้องเชื่อถือได้ และ 6) ตัวบ่งชี้ต้องมีความครอบคลุมทั้งในด้านมิติของพื้นที่และเวลา

ยงจิตร สัพโส (2561) กล่าวว่า ลักษณะของตัวบ่งชี้ มีดังนี้ 1) ตัวบ่งชี้ที่นำมาใช้ในด้านสังคมศาสตร์ 2) ตัวบ่งชี้มีความแตกต่างจากตัวแปร 3) ตัวบ่งชี้ต้องกำหนดเป็นปริมาณหรือตีค่าเป็นตัวเลขได้ 4) ค่าของตัวบ่งชี้เป็นค่าชั่วคราวมีค่าคงที่ ณ จุดนั้นช่วงเวลานั้น และ 5) ตัวบ่งชี้เป็นหน่วยพื้นฐานในการพัฒนาทฤษฎี

เจษฎา กลยนิษฐ์ (2565) กล่าวว่า ลักษณะตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีความตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัด นั่นคือวัดได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการ และมีความเที่ยงคงที่ เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้อื่นเพื่อการวิเคราะห์โดยภาพรวม

สรุปได้ว่า ลักษณะของตัวบ่งชี้ต้องสามารถวัดผลได้โดยตรง ไม่ยุ่งยากเข้าใจง่าย มีความตรงตามเนื้อหาประเด็นที่ต้องการวัดมีความเที่ยงและสามารถใช้ในการอธิบายสถานการณ์ที่สามารถวัดและเปรียบเทียบได้ มีความเที่ยงคงที่เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้อื่นเพื่อการวิเคราะห์โดยภาพรวม

1.5 กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของตัวบ่งชี้ ไว้ดังนี้

อมรรัตน์ สิงห์โต (2560) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้มี ขั้นตอนที่สำคัญคือ การกำหนดวัตถุประสงค์ การนิยามตัวบ่งชี้ การรวบรวมข้อมูล การสร้างตัวบ่งชี้ การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และการจัดเข้าบริบทและการนำเสนอรายงาน ซึ่งมีวิธีการและจุดมุ่งหมายแตกต่างกันขึ้นอยู่กับการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประโยชน์

อริยาพร ไทรตัน (2560) กล่าวว่า การสร้างหรือพัฒนาตัวบ่งชี้มีอยู่ 3 วิธี วิธีแรกเป็นการนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันมารวมกัน วิธีที่สองการรวมตัวแปรจำนวนหนึ่งเข้าด้วยกันโดยวิธีการทางเลขคณิต และวิธีที่สามเป็นการสร้างตัวบ่งชี้โดยอาศัยทฤษฎีการเลือกกำหนดน้ำหนักความสำคัญ

วีระเชษฐ์ ฮาติเศษ (2561) กล่าวว่า การสร้างและการพัฒนาตัวบ่งชี้ มีวิธีการและจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประโยชน์ การจะเลือกใช้วิธีการใดนั้นมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาหลายประการ เช่น การสร้างตัวบ่งชี้ ความก้าวหน้า การสร้างตัวบ่งชี้แบบอิงเกณฑ์การสร้างตัวบ่งชี้โดยการนิยามตามทฤษฎี การพัฒนาตัวบ่งชี้ การศึกษาโดยการนิยามตามข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นต้น

น้ำทิพย์ วโรตมดำรง (2563) กล่าวว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ เป็นกระบวนการที่สามารถลดความซับซ้อนของข้อมูล หรือสิ่งที่ต้องการศึกษา เพื่อข้อมูลเชิงปริมาณที่มีคุณภาพ ถูกต้องและน่าเชื่อถือ ซึ่งมี 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ 2) การนิยามตัวบ่งชี้ 3) การรวบรวมข้อมูล 4) การสร้างตัวบ่งชี้ 5) การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และ 6) การจัดเข้าบริบทและการนำเสนอรายงาน

เจษฎา กลยนิษฐ์ (2565) กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ หมายถึง การกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ในการวางแผนการศึกษา ใช้ในการกำกับติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งในเรื่องการประกันคุณภาพการบริหาร การแสดงความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ และการกำหนดเป้าหมายที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการจัดลำดับและการจัดประเภทของระบบการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน และการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ 2) การนิยามตัวบ่งชี้ 3) การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 4) การสร้างหรือพัฒนาตัวบ่งชี้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมตามกรอบแนวคิดหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ 5) การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และ 6) การจัดเข้าบริบทพร้อมทั้งนำเสนอรายงานผล ทั้งนี้ ขั้นตอนดังกล่าวอาจปรับเปลี่ยนรายละเอียดได้ตามวัตถุประสงค์และบริบทของการนำไปใช้ เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพ

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้

1.6.1 งานวิจัยในประเทศ

นิตยา พรหมพินิจ (2558) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้ คุณภาพชีวิตครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า ตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 18 องค์ประกอบย่อย 58 ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็นด้านครอบครัว จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ด้านการทำงาน จำนวน 17 ตัวบ่งชี้ ด้านสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิต จำนวน

16 ตัวบ่งชี้ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็นไปตามหลักการแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และโมเดลโครงสร้างคุณภาพชีวิต ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไคสแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 67.18 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 77 คำนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ .78 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .98 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .95 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ .00

ยุพิน อินธิแสง (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างประสิทธิผลของโรงเรียนที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 17 องค์ประกอบย่อย 70 ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็น ความพึงพอใจในการทำงาน จำนวน 19 ตัวบ่งชี้ ความสามารถในการพัฒนานักเรียน จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ บรรยากาศของโรงเรียน 22 ตัวบ่งชี้ และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ 2) โมเดลโครงสร้างประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 70.81 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 71 คำนัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.484 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีที่แสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับ (CN) เท่ากับ 596.69 (Chi-square = 70.81 df = 71 P = 0.484 GFI = 0.98 AGFI = 0.96 RMSEA = 0.000 CN = 596.69) และค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 70 ตัวบ่งชี้ มีค่าตั้งแต่ 0.53–0.83 3) การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

กัลญา โอภาสเสถียร (2561) ได้ศึกษาพัฒนาตัวบ่งชี้ แบบวัดสมรรถนะ เพื่อศึกษาสภาพ ปัจจุบัน และเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรม ของอาจารย์หลักสูตร นานาชาติ ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการ วิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ แบบวัดสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมของอาจารย์ หลักสูตรนานาชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบ สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบประเมินแนวทางการพัฒนาสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมของอาจารย์ หลักสูตรนานาชาติ วิเคราะห์ ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา สถิติเชิงบรรยาย สถิติเชิงอ้างอิงโดยใช้ การทดสอบที่ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมของอาจารย์หลักสูตรนานาชาติ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 7 ตัวบ่งชี้

กรรณ ศรีแสน (2561) การพัฒนาตัวบ่งชี้และแนวทางการพัฒนาภาวะ ผู้นำที่ยั่งยืนสำหรับผู้บริหารโรงเรียน โดยได้พัฒนาแนวคิดการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ซึ่งจะ เกิดขึ้นและเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีความต้องการหรือแรงจูงใจภายในเป็นหลัก โดยอาศัย ประสบการณ์ที่มีเพื่อใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ สามารถตระหนักรู้ได้ด้วยตนเองโดยมี กระบวนการและกิจกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพ นอกจากนี้ การเรียนรู้ซึ่งนำมาปรับใช้ เป็นความสนใจของตัวผู้บริหารเอง ในการเรียนรู้พัฒนาตนเองจนสามารถพึ่งตนเองได้ มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ในระดับกลุ่มโดยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกัน และกันระหว่างผู้บริหาร การแสดงความคิดเห็น การใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การกระตุ้นให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ผ่านประสบการณ์

สรุปได้ว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้สามารถพัฒนาได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับว่า เป็นการ พัฒนาตัวบ่งชี้เรื่องใด ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับเรื่องที่ ต้องการศึกษา จากการที่ผู้วิจัยได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ใช้ระเบียบการ วิจัยเชิง ปริมาณ ซึ่งแบ่งขั้นตอนการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูพลศึกษา ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้าง สมรรถนะครูพลศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Joseph & Joseph (1997) ทำการวิจัย เรื่อง องค์ประกอบ ที่เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษา พบว่า มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ เรียงลำดับ ความสำคัญจากมากที่สุด ได้ดังนี้ 1) ด้านวิชาการ มีตัวบ่งชี้คุณภาพจำนวน 3 ดัชนี 2) ด้านโอกาสของอาชีพ มีตัวบ่งชี้คุณภาพ จำนวน 2 ดัชนี 3) ด้านโปรแกรมการศึกษา มีตัวบ่งชี้คุณภาพจำนวน 4 ดัชนี 4) ด้านค่าใช้จ่ายและเวลา มีตัวบ่งชี้คุณภาพ จำนวน 3 ดัชนี 5) ด้านลักษณะทางกายภาพ มีตัวบ่งชี้คุณภาพจำนวน 3 ดัชนี 6) ด้านที่ตั้ง ของสถาบัน มีตัวบ่งชี้คุณภาพจำนวน 2 ดัชนี และ 7) ด้านอื่น ได้แก่ อิทธิพลของครอบครัว และกลุ่มเพื่อน อิทธิพลคำพูดที่มาจากคนทั่วไป

Ko และ Chiu (2011) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ การสอนที่มีคุณภาพของครูคหกรรมในมหาวิทยาลัย เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้การสอนที่มี คุณภาพของครูคหกรรมในมหาวิทยาลัย โดยใช้วิธีแบบผานวิธี กลุ่มตัวอย่างได้จาก ครูคหกรรมและ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้การสอนที่มี คุณภาพของครูคหกรรมในมหาวิทยาลัยประกอบด้วย 96 ตัวบ่งชี้ ประกอบ 3 กลุ่ม คือ ความเชี่ยวชาญทาง การศึกษา ความเชี่ยวชาญทางคหกรรม และความเชี่ยวชาญ ทางเจตคติการศึกษา

สรุปได้ว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูเป็นเรื่องที่ทั่วโลกหา ความสำคัญ โดยในหลายประเทศทำการศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครู เพื่อให้ ทราบองค์ประกอบและหาแนวทางในการพัฒนาให้เกิดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้การทำงานใน องค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษาผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวทาง ดังนี้

2.1 ความหมายของสมรรถนะครูพลศึกษา

กิตติชัย แสนสุวรรณ (2561) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง ความสามารถและคุณลักษณะที่ครูพลศึกษาพึงมี โดยเฉพาะสมรรถนะด้านการ วิจัย อันเป็นสมรรถนะที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้สู่ศึกษาและ พลศึกษา สมรรถนะดังกล่าวประกอบด้วยความสามารถในการศึกษาวิจัยประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับสู่ศึกษาและ พลศึกษา การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการ ให้คำแนะนำด้านการศึกษาค้นคว้าวิจัยได้อย่างเหมาะสม

อัสนี สะอิดดี (2561) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการวางแผนการสอนและดำเนินการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ การมีความรู้ความเข้าใจด้านปรัชญาการศึกษา การมีสุขภาพร่างกายและจิตใจ ที่สมบูรณ์ มีความสามารถในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬากายในและภายนอกโรงเรียน มีความสามารถด้านกีฬาเฉพาะประเภทในระดับดี และการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาได้หลายประเภท

บุญยพรรณ หมีนละม้าย (2563) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง ความรู้และความสามารถของครูพลศึกษาในด้านวิชาการทั้งทางพลศึกษาและความรู้ทั่วไป ซึ่งสามารถวิเคราะห์และแยกแยะการเคลื่อนไหวและทักษะย่อยของการสอนกีฬาได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้และความรักในการออกกำลังกายและการกีฬา

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาที่สอนนักเรียนให้มีความรู้และรักในการออกกำลังกายและกีฬา ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนและคนทั่วไป พร้อมทั้งยังมีคุณธรรมและจริยธรรม และเป็นผู้ใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา

2.2 องค์ประกอบของสมรรถนะครูพลศึกษา

สมเกียรติ กาทองทุ่ง (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาเพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษามีองค์ประกอบ 9 ด้าน คือ 1) คุณธรรม จริยธรรม 2) ความรู้และวิชาการ 3) การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) การวัดและประเมินผล 6) ทักษะสุขภาพและการปฏิบัติการสอน 7) การจัดการและพัฒนาหลักสูตรทางพลศึกษา 8) การวิจัย และ 9) ภาษา

อิสรี สะอิดดี (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ พบว่าสมรรถนะครูพลศึกษามี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การรู้เท่าทันสื่อสาร

สนเทศและดิจิทัล 5) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา และ 6) การปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง

พงศธร ไพจิตร (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา พบว่า สมรรถนะของนักศึกษาครูพลศึกษา มี 8 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการและปรัชญาพลศึกษา 2) การจัดการเรียนรู้พลศึกษาและการจัดการชั้นเรียน 3) คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพพลศึกษา 4) ทักษะชีวิต 5) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษา 6) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางพลศึกษา 7) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา และ 8) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

บุญยพรรณ หมีนละม้าย (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูพลศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าสมรรถนะครูพลศึกษามี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษาและกีฬา 2) บุคลิกภาพและความสามารถทางพลศึกษาและกีฬา 3) ความมุ่งมั่นตั้งใจและจริยธรรมทางพลศึกษาและกีฬา 4) อุดมการณ์วิชาชีพครู 5) ความเป็นผู้นำและการยอมรับผู้อื่น 6) ความพอเพียงและจิตสาธารณะ 7) การสร้างความสัมพันธ์ในสังคมพหุวัฒนธรรม และ 8) การสร้างเสริมสุขภาวะ

ฉัตรชัย สุตรสุคนธ์ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง สมรรถนะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในกลุ่มโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย พบว่า สมรรถนะที่สำคัญของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาตนเอง 2) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 3) การทำงานเป็นทีม และ 4) จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ต้นพานิชย์ (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง สมรรถนะครูพลศึกษา พบว่า สำหรับสมรรถนะครูพลศึกษาเป็นคุณลักษณะเฉพาะที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ ทักษะคิด อุปนิสัย แรงจูงใจของครูพลศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ประกอบด้วยสมรรถนะ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ตนเองและวิชาชีพ 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การพัฒนาผู้เรียน 5) นวัตกรรมและการวิจัย 6) เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 7) การสื่อสาร

พะเนศ วงศ์นาม (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเองของครูพลศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า สมรรถนะด้านวิชาการครูพลศึกษา มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน และทักษะทางการกีฬา 2) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ ทั้งกับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครูและผู้บริหาร 4) การรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล 5) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา และ 6) การปรับตัวให้เข้ากับนักเรียน และยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง

สิริวรรณ กองทรัพย์ และสมบุญ ศิลปรุ่งธรรม (2566) ได้ทำวิจัยเรื่อง สมรรถนะของครูพลศึกษากับการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 พบว่าสมรรถนะที่จำเป็นของครูพลศึกษากับการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 7 สมรรถนะ ได้แก่ 1) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ 2) การพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 4) คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ 5) การใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล 6) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง และ 7) นวัตกรรมและการวิจัย

เสาวลักษณ์ ประมาณ, ศิริชัย ศรีพรหม และธินันท์ ตันพานิชย์ (2567) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนพลศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา พบว่าสมรรถนะครูผู้สอนพลศึกษามี 6 องค์ประกอบ คือ 1) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การพัฒนาผู้เรียน 5) นวัตกรรมและการวิจัย และ 6) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ภูรี ณรงค์วานิช และ นนทนต์ เพ่าภูรี (2567) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ พบว่า สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยสมรรถนะ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ทั้งกับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครูและผู้บริหาร 4) การรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล 5) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา และ 6) การปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษา ได้ดังตาราง 1

[illegible]

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบสมรรถนะ ครูพลศึกษา	สมเกียรติ กาทองทุ่ง (2558)	อิสริ์ ละอิตี (2561) (2560)	พงศธร โพธิ์ตร (2561)	บุญยพรรตน์ หล้าละม้าย (2563)	ฉัตรชัย สุตรสุนทร (2563)	เสาวลักษณ์ ประมาณ, ดอกดี๊ดี้ แก้วจรัสสิไล และ ธีรนนท์ ตันพานิช(2565)	ทะเนศ วงศ์นาม (2565)	สิริวรรณ กองทรัพย์ และ สมบุญ ศิลปธรรม (2566)	เสาวลักษณ์ ประมาณ, ศิริชัย ศรีพรหม และ ธีรนนท์ ตันพานิช (2567)	ภูริ ธรรมวงศ์ และ นนทนันต์ เฒ่า (2567)	ความถี่ ร้อยละ	องค์ประกอบที่ตัดสิน
2. การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา										8	80	✓
- การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา		✓					✓			✓		
- การพัฒนาตนเอง					✓							
- การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ								✓	✓			
- ตนเองและวิชาชีพ						✓						
- บุคลิกภาพและความสามารถทางพลศึกษาและกีฬา				✓								
3. การสื่อสารการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร										7	70	✓
- การสื่อสารการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร		✓					✓			✓		
- การสื่อสาร						✓						
- การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี								✓				
- การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี	✓											
- การสร้างความสัมพันธ์ในสังคมพหุวัฒนธรรม				✓								
- การปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง		✓					✓			✓		

[illegible]

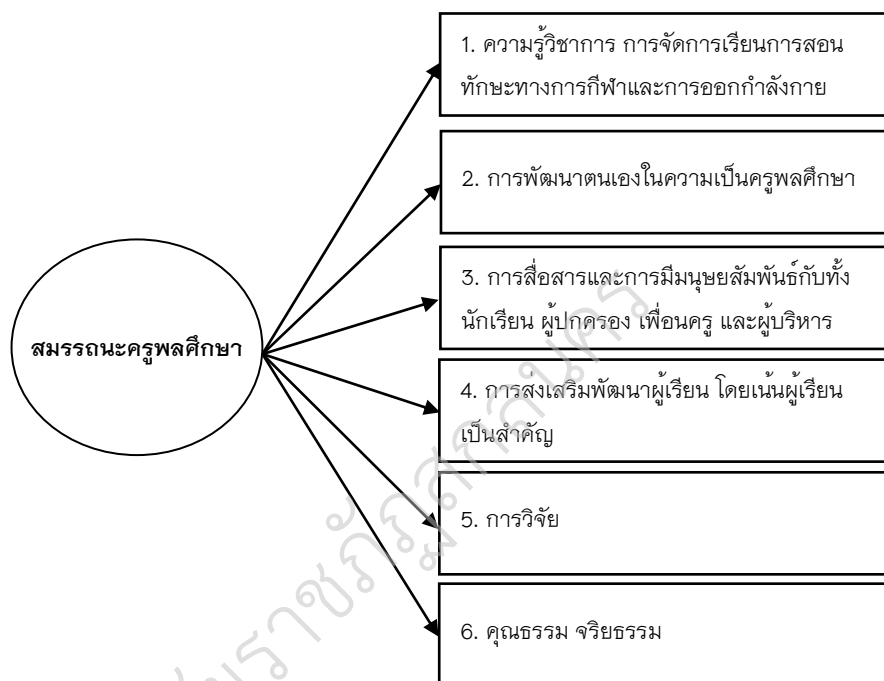
ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบสมรรถนะ ครูพลศึกษา	สมเกียรติ กาทองทุ่ง (2558)	อิสริ ละอิตี (2561) (2560)	พงศธร ไพจิตร (2561)	บุญยพรรคณ์ หลั่นละม้าย (2563)	ฉัตรชัย สุตรสุนันท์ (2563)	เสาวลักษณ์ ประมาณ, ตอศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ ธีรนนท์ ตันพานิช(2565)	ทะเนศ วงศ์นาม (2565)	สิริวรรณ กองทรัพย์ และ สมบุญ ศิลปรุ่งธรรม (2566)	เสาวลักษณ์ ประมาณ, ศิริชัย ศรีพรหม และ ธีรนนท์ ตันพานิช (2567)	ภูริ ธรรมวงศ์ และ นนทนันต์ เนาฎ (2567)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่คัดสรร
11.ภาษา	✓										1	10	
12.การทำงานเป็นทีม					✓						1	10	
13.ความพอเพียงและ จิตสาธารณะ				✓							1	10	
14.การปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลง								✓			1	10	
15.ทักษะชีวิต			✓								1	10	
16.การมุ่งผลสัมฤทธิ์ใน การปฏิบัติงาน					✓						1	10	
17.หลักการและปรัชญา พลศึกษา			✓								1	10	
18.อุดมการณ์วิชาชีพครู				✓							1	10	
19.การรู้เท่าทันสื่อสาร สนเทศและดิจิทัล		✓					✓			✓	3	30	
รวม	9	6	8	8	9	7	6	7	6	6	72	100	

จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษา

มีความเห็นสอดคล้องกับสมรรถนะครูพลศึกษา มีค่าความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป พบว่ามี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย และ 6) คุณธรรม จริยธรรม

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาสามารถเขียนเป็น
องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาได้ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษา

2.2.1 องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านความรู้วิชาการ การจัดการ
เรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย

2.2.1.1 ความหมายของสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการมีความรู้วิชาการ
การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการ ได้
ให้ความหมายของการมีความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬา
และการออกกำลังกายไว้หลากหลาย และพบว่าความหมายของการมีความรู้ด้านวิชาการ
การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกายมีความคล้ายกัน ดังนี้

รัตนา อินธิแสน (อ้างถึงใน ธงชาติ พุ่เจริญ, 2559) ได้กล่าวว่า
สมรรถนะครูพลศึกษาด้านวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติตนของครูพลศึกษาที่เป็น
แบบอย่างเหมาะสมแก่การเป็นครู ได้แก่ มีความรู้พื้นฐานทางวิชาพลศึกษาทั้งภาคทฤษฎี
และภาคปฏิบัติที่ดี มีความทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ตลอดจนเป็นผู้ที่ค้นคว้า

หาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ และรวมถึงเป็นผู้ผลิตตำรา และเผยแพร่เอกสารและคู่มือทางพลศึกษา

อัสรี สะอีดี, ลิทธิศักดิ์ บุญหาร และ จิตรัตดา ธรรมเทศ (2561)

ได้กล่าวว่า สมรรถนะความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย หมายถึง ครูพลศึกษาเป็นมีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญา และหลักการพลศึกษา รวมถึงเนื้อหาความรู้ด้านพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในศตวรรษ

ที่ 21 สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผล ประเมินผล และสามารถออกข้อสอบและปรับรูปแบบทดสอบ รวมทั้งนำมาใช้งานได้จริง เหมาะสมกับทุกระดับชั้นของผู้เรียน โดยการวัดผลต้องมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้และสามารถนำผลที่ได้จากการวัดผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังต้องมีความรอบรู้ในเรื่องทักษะกีฬา ทั้งในเรื่องความรู้ กฎกติกา การปฏิบัติทักษะ และสามารถจัดการแข่งขันได้ อีกทั้งความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย

รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (อ้างถึงใน พงศธร ไพจิตร, 2561) ได้ให้

ความหมายว่า สมรรถภาพด้านวิชาการ หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูพลศึกษาที่แสดงออกว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษา มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง มีความรู้และความชื่นชมในศิลปะและวัฒนธรรมไทย มีความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถอธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ของพลศึกษาได้ สามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับทักษะการเคลื่อนไหว มีความรู้เกี่ยวกับสรีรวิทยาการออกกำลังกาย มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการกีฬา มีความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการกีฬา มีความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกาแบบแผนการเล่นกีฬาต่าง ๆ มีความรู้ด้านเทคโนโลยี ใหม่ ๆ เกี่ยวกับกีฬาและพลศึกษา

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูพลศึกษาด้านความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย หมายถึง ความสามารถของ

ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล สามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และสามารถจัดการแข่งขันได้อีกทั้งความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบนิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ ตามตาราง 2

ตาราง 2 องค์ประกอบ นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย

องค์ประกอบ	นิยามปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
ความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย	ความสามารถของครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน ความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล สามารถวิเคราะห์	1. มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา 2. สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน 3. วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน 4. มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล 5. สามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
	จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และสามารถจัดการแข่งขันได้ อีกทั้งความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย	6. สามารถจัดการแข่งขันได้ 7. มีความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย

2.2.1.2 ความสำคัญของการมีความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการมีความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกายไว้หลากหลาย และพบว่าความสำคัญของการมีความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกายมีความคล้ายกัน ดังนี้

ทะเนศ วงศ์นาม (2565) ได้กล่าวว่า ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน และทักษะทางการกีฬามีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากช่วยให้ครูพลศึกษามีความรู้ความเข้าใจในปรัชญา หลักการ และเนื้อหาสาระทางพลศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทการศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะทางการกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทะเนศ วงศ์นาม, 2565)

เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ดันพานิชย์ (2565) ได้กล่าวว่า ความรู้วิชาการมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ครูสามารถนำหลักสูตรและโครงสร้างรายวิชามาออกแบบ

โครงการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและผู้เรียน ออกแบบกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมฝึกทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย ตามหลักการทางพลศึกษา โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อ เทคโนโลยี และการวัดประเมินผลได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง

ภู่ ธีรณรงค์, นนทนต์ เผ่าภู่ (2567) ได้กล่าวว่า ด้านความรู้ วิชาการ การจัดการเรียนการสอน และทักษะทางการกีฬา มีความสำคัญต่อการพัฒนา สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นพื้นฐานที่ช่วยให้ครูสามารถนำความรู้ทาง วิชาการ ปรังญา และหลักการทางพลศึกษามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและจัดการเรียน การสอนได้อย่างเหมาะสม รวมถึงพัฒนาทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกายให้ สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและการศึกษาในปัจจุบัน ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพและเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน

สรุปได้ว่า ด้านความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะ ทางการศึกษาและการออกกำลังกาย มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เนื่องจากช่วยให้ครูสามารถนำความรู้และหลักการทางพลศึกษามาประยุกต์ใช้ในการ ออกแบบการเรียนการสอน พัฒนาทักษะทางการกีฬา และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการพัฒนาดตนเองในความ เป็นครูพลศึกษา

2.2.2.1 ความหมายของด้านการพัฒนาดตนเองในความเป็นครูพลศึกษา จากการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของด้านการพัฒนาดตนเองในความเป็นครูพลศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

อภิญญา ปุ้ยฝ่าย, อภิรักษ์ การสมพิศ และเอกอรรณ บัญลือ (อ้างถึงใน ธงชาติ พุ่เจริญ, 2559) กล่าวว่าคุณลักษณะด้านการพัฒนาดตนเอง หมายถึง การสร้างความรู้ความคิด มีความรอบรู้ การมีวิจรณ์ญาณ ความชำนาญการ ชอบอ่าน หนังสือ มีความก้าวหน้าในด้านวิชาชีพ เช่น การศึกษาต่อ การอบรมสัมมนา การศึกษา ดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ

อัสนี สะอีดี, ลิทธิศักดิ์ บุญหาร และ จิตรัตดา ธรรมเทศ (2561)

ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างมีเหตุผล มีการพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ทั้งในเรื่องที่จะสอนนักเรียนด้วยการศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลา เรื่องเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพจากการติดตามเข้าร่วมประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเมื่อมีโอกาส หรือมีความรู้รอบตัวในเรื่องอื่น ๆ ที่จะประโยชน์ต่อวิชาชีพของตน มีการพัฒนาในด้านเทคนิควิธี คือ มีความรู้ในด้านการจัดการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ การจัดกิจกรรมการบริการนักเรียน และมีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะกับเจตคติ คือ การพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม หรือลักษณะครูที่ดี มีเจตคติที่ดีกับนักเรียน และรักในการออกกำลังกาย สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีในการดูแลสุขภาพให้กับนักเรียนได้

เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ

ธีรนนท์ ต้นพานิชย์ (2565) ได้กล่าวว่า สมรรถนะด้านตนเองและวิชาชีพ หมายถึง มีคุณวุฒิทางด้านพลศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการทางพลศึกษา มีความรอบรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในแต่ละช่วงวัย และแต่ละชนิดกีฬา มีความรู้ในทักษะกีฬาแต่ละประเภท ในการปฏิบัติทักษะ กฎ กติกา มารยาทในการแข่งขันกีฬา สามารถจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและนอกสถานศึกษา รวมถึงเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นผู้นำด้านสุขภาพ การดูแลตนเอง การส่งเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นผู้มีสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความศรัทธาในวิชาชีพ มีความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทั้งผู้เรียน ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมงาน มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอแสวงหาประสบการณ์ความรู้ สิ่งที่น่าสนใจ และองค์ความรู้ทางด้านพลศึกษา

เสาวลักษณ์ ประมาณ, ศิริชัย ศรีพรหม และ ธีรนนท์ ต้นพานิชย์

(2567) ได้กล่าวว่า สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ หมายถึง มีคุณวุฒิทางด้าน พลศึกษา มีความรู้ความสามารถทางพลศึกษาและกีฬา รวมถึงมีความเข้าใจในด้านวิชาการ หลักการทางพลศึกษาและกิจกรรมทางกาย มีความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในแต่ละช่วงวัยและแต่ละชนิดกีฬา รวมถึงมีความรู้ในทักษะกีฬาแต่ละประเภท ในการ

ปฏิบัติทักษะ กฎ กติกา มารยาทในการแข่งขันกีฬา มีความสามารถในการแข่งขันกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา รวมถึงเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา มีความสามารถในการเป็นผู้นำด้านสุขภาพ การดูแลตนเอง การส่งเสริมสุขภาพ และสมรรถภาพทางกาย มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นผู้มีสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีความศรัทธาในวิชาชีพ มีความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี มีจิตสาธารณะ มีบริการ มีความรับผิดชอบตนเอง และสังคม มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ แสวงหาประสบการณ์ความรู้สิ่งที่ทันสมัย และองค์ความรู้ทางด้านพลศึกษา มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ใช้ภาษาในการสื่อสารที่เหมาะสม รวมทั้งสื่อสารและประชาสัมพันธ์ทางสุขภาพและพลศึกษา มีความสามารถในการพัฒนาตนเองด้านการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้ความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยทางพลศึกษา สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยและการพัฒนาตนเอง มีความสามารถในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านวิชาการและวิชาชีพ

พัชรี สีส่อง (2561) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเอง หมายถึง การพัฒนาของครูผู้สอน เพื่อให้มีความรู้ มีทักษะ และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพตามข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วย มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูพลศึกษาด้านการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษา ดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา เรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะกับเจตคติ และพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็น ครูพลศึกษา

2.2.2.2 ความสำคัญของการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษาไว้หลากหลาย และพบว่า ความสำคัญของการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษามีความคล้ายกัน ดังนี้

ทะเนศ วงศ์นาม (2565) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษามีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยครูต้องสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้วิธีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพและกีฬาอย่างเหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียน

สิริวรรณ กองทรัพย์ และสมบุญ ศิลป์รุ่งธรรม (2566) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีความใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเอง ให้มีความรอบรู้ผ่านการเข้าร่วมการอบรม สัมมนา และการศึกษาดูงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเสริมสร้างความเป็นผู้สอนมืออาชีพ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนหรือศิษย์ได้รับประโยชน์สูงสุดจากกระบวนการจัดการเรียนรู้

ภูรี ณรงค์วานิช และ นนทนนต์ เผ่าภูรี (2567) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจทั้งในสาระวิชา พลศึกษาและความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเรียนรู้เทคนิค วิธีการ และนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ อันนำไปสู่การออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และการเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพ ความก้าวหน้า และการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งสะท้อนถึงความเป็นครูพลศึกษามืออาชีพอย่างแท้จริง

เสาวลักษณ์ ประมาณ ศิริชัยพรหม และธินันท์ ดันพานิชย์ (2567) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองและวิชาชีพของครูพลศึกษามีความสำคัญช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับบริบทและความแตกต่างของผู้เรียน ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา อีกทั้งการนำนวัตกรรม งานวิจัย และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ยังช่วยยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการ

เรียนการสอน ตลอดจนเสริมสร้างความเป็นมืออาชีพของครูพลศึกษาให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน

สรุปได้ว่า การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษามีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และความเป็นมืออาชีพของครู โดยครูต้องพัฒนาความรู้ด้านสาระวิชา เทคนิค วิธีการ และนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างแท้จริง และนำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพและกีฬาของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบ นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ ตามตารางดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 องค์ประกอบ นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของความรู้ด้านการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา

องค์ประกอบ	นิยามปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา	ความสามารถครูพลศึกษาในการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา เรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะ กับเจตคติ และพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา	1. เข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ 2. ประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง 3. พัฒนาตนเองโดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา 4. เรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ 5. พัฒนาในด้านคุณลักษณะกับเจตคติ 6. พัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา

2.2.3 องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร

2.2.3.1 ความหมายของสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายของด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร ไว้ดังต่อไปนี้

กรธนา โพธิ์เต็ง (2558) ได้ให้ความหมายของ ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการรับและส่งสาร ซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับ ควรจะมีความชำนาญในการส่งและการรับสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้อย่างถูกต้อง ผู้ส่งสารต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และประสบการณ์ ส่วนผู้รับสารต้องมีความสามารถในการถอดรหัส โดยฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมารู้เรื่อง หรือสามารถอ่านข้อความที่ส่งมาได้ แบ่งเป็น 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งวัดจากแบบประเมินทักษะการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะเป็นเกณฑ์การให้ คะแนน (Scoring Rubrics) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรรณิกา เรตมอนด์ (2559) ได้ให้ความหมายของ ทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการตีความ วิเคราะห์ แยกแยะเนื้อหาสาระของสื่อ โดยมีวิธีการถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่ ผสมผสานกันระหว่างศิลปะการพูดกับการแสดงข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งใช้เทคนิควิธีการ ผ่านสื่อเทคโนโลยีและอุปกรณ์

มณฑาทิพย์ นามนุ (2561) ได้ให้ความหมาย ทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ซึ่งอาจจะมีการที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ โดยมีเป้าหมายให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน และมีปฏิริยาตอบสนองต่อกันก่อให้เกิดความร่วมมือ มีความชัดเจน ในคำสั่งมอบหมาย สามารถเจรจาต่อรองโน้มน้าว และสร้างความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน รวมไปถึงการให้คำแนะนำหรือชี้แนะให้บุคลากรปฏิบัติตามได้ เพื่อให้ประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (อ้างถึงใน พงศธร ไพจิตร, 2561) ได้ให้ความหมายว่า สมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูพลศึกษาที่แสดงออกว่า สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ สามารถเข้ากับนักเรียนได้ สามารถทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชา และบุคลากรอื่นได้ สามารถให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน สามารถสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม สามารถวางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

อัสนี สะอีดี, ลิทธิศักดิ์ บุญหาร และ จิตร์ตดา ธรรมเทศ (2561) ได้กล่าวว่า การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร หมายถึง ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ทั้งกับนักเรียนที่สามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้ กับผู้ปกครองที่สามารถเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวนักเรียน กับเพื่อนครูที่จะช่วยกันทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน และกับผู้บริหารที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาครูพลศึกษาจะต้องอาศัยทักษะการสื่อสารที่ดี เพื่อช่วยให้การทำงานร่วมกับผู้คนดังกล่าวเป็นไปด้วยดีและมีคุณภาพ

วรทัศน์ วัฒนชีวินปกรณ์ (2562) ได้ให้ความหมาย ทักษะสื่อสาร หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการสื่อสาร ในด้านการ เป็นผู้ฟังและผู้อ่านที่ดี การสื่อสารอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ การอ้างอิงแหล่งที่มา การคิดวิเคราะห์ การตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ของตนและผู้อื่น การวางแผน การประเมินผู้ฟัง การมีมารยาทในการ สนทนา การมีความรับผิดชอบ และการควบคุมอารมณ์ในการสื่อสาร เป็นต้น เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ ชีรนนท์ ตันพานิชย์ (2565) ได้ให้ความหมาย สมรรถนะด้านการสื่อสาร หมายถึง มีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา มีความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีความสามารถใช้ภาษาพูดและภาษาทางการได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการสื่อสารในภาษาต่างประเทศ มีความสามารถในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ทางสุขภาพและพลศึกษามีความสามารถในการอธิบายและการสาธิต เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูต้องการให้ปฏิบัติ

พัชรินทร์ ถาบันแก้ว (2566) ได้ให้ความหมาย ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถหรือความชำนาญในการใช้คำพูดและภาษาท่าทางเพื่อถ่ายทอด หรือการแลกเปลี่ยน ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือความรู้สึก อาจอยู่ในรูปของคำพูด สัญลักษณ์ ตัวอักษร และมุ่งให้เกิด ความเข้าใจระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารป้องกันไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างกัน

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูพลศึกษาด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา มีความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้ เข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนครูเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม วางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2.2.3.2 ความสำคัญของการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษาไว้หลากหลาย และพบว่า ความสำคัญของการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษามีความคล้ายกัน ดังนี้

อัสรี สะอีดี (2561) ได้กล่าวว่า การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร มีบทบาทสำคัญต่อการทำงานร่วมกัน อย่างมีคุณภาพในสถานศึกษา โดยครูพลศึกษาต้องสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สร้างความไว้วางใจและความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน ตลอดจนมีทักษะการสื่อสารเชิงจูงใจในการถ่ายทอดข้อมูลและสะท้อนปัญหาของนักเรียนให้ผู้บริหารเข้าใจอย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ทะเบียน วรคัม (2565) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ของครูพลศึกษา มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้และการทำงานในสถานศึกษา โดยครูต้องสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะการสื่อสารที่ดีในการสร้างความไว้วางใจและความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ตลอดจนสามารถสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร เพื่อส่งเสริมความร่วมมือสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียน และขับเคลื่อนการดำเนินงานทางการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

สิริวรรณ กองทรัพย์ และสมบุญ ศิลป์รุ่งธรรม (2566) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการสร้างความเข้าใจ ความไว้วางใจ และความร่วมมือในการจัดการศึกษา โดยครูพลศึกษาต้องมีทักษะการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ มีวิจักษณ์ญาณ ยึดหลักข้อเท็จจริง จริยธรรม และมารยาททางสังคม เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกของผู้เรียน และสนับสนุนการดำเนินงานทางการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร เป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันในสถานศึกษา โดยครูพลศึกษาต้องมีทักษะการสื่อสารที่มีคุณภาพ ยึดหลักจริยธรรม สามารถสร้างความไว้วางใจ ความร่วมมือ และสะท้อนความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบ นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ ตามตารางดังตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 องค์ประกอบ นิยามปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ของการสื่อสาร
และการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร

องค์ประกอบ	นิยามปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
การสื่อสารและการ มีมนุษยสัมพันธ์กับทั้ง นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร	ความสามารถของครูพลศึกษา ในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้ง ภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตาม หลักภาษา มีความสามารถในการ เลือกใช้ภาษาได้เหมาะสม กับระดับของผู้เรียน ครูพล ศึกษาเป็นผู้ที่สามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้นักเรียนเกิด ความไว้วางใจและสนใจที่จะ เรียนรู้ เข้าถึงและแลกเปลี่ยน ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับ ผู้ปกครองได้ สามารถทำงาน ร่วมกับเพื่อนครูเพื่อประโยชน์ ส่วนรวมของโรงเรียน และ สามารถตอบสนองความ ต้องการของผู้บังคับบัญชาใน การปฏิบัติงานได้ ให้ความ ร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของ โรงเรียน สร้างความสัมพันธ์ กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม วางตัวเหมาะสมกับบุคคลและ กาลเทศะ	1. ความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร ได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา 2. มีความสามารถในการเลือกใช้ภาษา ได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน 3. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็น อย่างดี 4. สามารถทำให้นักเรียนเกิดความ ไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้ 5. เข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว ของนักเรียนกับผู้ปกครองได้ 6. สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนครูเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน 7. สามารถตอบสนองความต้องการของ ผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ 8. ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน 9. สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่าง เหมาะสม 10. วางตัวเหมาะสมกับบุคคลและ กาลเทศะ

2.2.4 องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.4.1 ความหมายของสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไว้ดังต่อไปนี้

อัสรี สะอีดี, ลิทธิศักดิ์ บุญหาร และ จิตรัตดา ธรรมเทศ (2561) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ กล่าวคือ สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ใช้เทคนิควิธีสอนวิธีการเรียนรู้รูปแบบการสอนหรือกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายตามความเหมาะสมของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก และสามารถประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงได้

นรรัชต์ ผันเชียร (2561) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านสื่อ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ซึ่งแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้ทั่วไปที่เน้นให้เด็กศึกษาหาความรู้จากการสอนของครูโดยตรง

กุลิสรา จิตรขญาวณิช (2562) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด เน้นพัฒนาทักษะ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริง และ ผู้เรียนสามารถที่จะนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

สุพิชญา พันธเดช (2563) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ ความสำคัญกับผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการ คิดริเริ่ม แสวงหา วิเคราะห์จัดการความรู้ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตัวเองตามความต้องการและความสนใจและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

พัชรมัย อินอ่อน (2021) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ เนื้อหาสาระ ได้ดู ได้เห็น ได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้รับองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตัวเอง เน้นการพัฒนาทักษะรอบด้าน โดยการอำนวยความสะดวก สนับสนุน ส่งเสริม ชี้แนะจากครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่สามารถเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้

ฮำตัน สาอุ (2565) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ให้ความสำคัญต่อบทบาทในการเรียนรู้ ของผู้เรียนทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพโดยมี ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน หวังให้ผู้เรียนเป็น พลเมืองที่ดีของโลกและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อไป

เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ

ธีรพันธ์ ต้นพานิชย์ (2565) ได้ให้ความหมาย สมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง สามารถจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนได้หลากหลาย สามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพความเป็นเลิศทางกีฬาและสุขภาพ สามารถจัดกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน สามารถจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถจัดกิจกรรมโดยมุ่งเน้นความสามัคคีในการทำงานเป็นทีม สามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม สามารถให้คำแนะนำจัดระบบดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาต่อผู้เรียนให้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดี ส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูพลศึกษาด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างและความเหมาะสมของผู้เรียนเป็นหลัก โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เกิดทักษะทางการเคลื่อนไหว และการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

2.2.4.2 ความสำคัญของการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความสำคัญของการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้หลากหลาย และพบว่าความสำคัญของการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความคล้ายกัน ดังนี้

อัสนี สะอิดี (2561) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ที่ว่าครูมีความพร้อมทางความรู้และวิชาชีพจากการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้ครูสามารถตัดสินใจ เลือกแนวทาง และออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างตรงจุด เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณค่า และสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ทะเนศ วงศ์นาม (2565) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ที่ว่าบทบาทของครูในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการทำงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีทักษะด้านการเคลื่อนไหวและการกีฬาที่เหมาะสม สามารถเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการรับชมกีฬา อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาสุขภาพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ภูรี ณรงค์วานิช และ นนทนต์ เผ่าภูรี (2567) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีบทบาทต่อการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ โดยครูต้องสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้ที่มีความหมาย และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้านตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

สรุปได้ว่า การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือการทำให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของตน เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง เข้าใจคุณค่าในการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถของตนได้อย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบ นิยาม
ปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ ตามตาราง 5

ตาราง 5 องค์ประกอบ นิยามปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ของการส่งเสริมพัฒนา
ผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

องค์ประกอบ	นิยามปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
การส่งเสริมพัฒนา ผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	ความสามารถของครูพลศึกษาใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างและความเหมาะสมของผู้เรียนเป็นหลัก โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เกิดทักษะทางการเคลื่อนไหวและการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ 2. มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน 3. สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง 4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.5 องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการวิจัย

2.2.5.1 ความหมายของสมรรถนะครูพลศึกษาด้านการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้นักการศึกษาและนักวิชาการ
ได้ให้ความหมายของด้านการวิจัย ไว้ดังต่อไปนี้

สมเกียรติ กาทองทุ่ง (2558) ได้กล่าวว่า สมรรถนะด้านการวิจัย
หมายถึง ความสามารถของอาจารย์พลศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการทำวิจัย
เพื่อแก้ไขปัญหา สร้างความรู้ การพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ
ประเมินค่าองค์ความรู้ การวิจัยต่อยอดความรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและ
ศักยภาพให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร

อนุชิตร์ แท้สูงเนิน (อ้างถึงใน พงศธร ไพจิตร, 2561) ได้ให้ความหมายว่า สมรรถนะของครูพลศึกษาด้านการวิจัย หมายถึง มีความสามารถในการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ สุขศึกษาและพลศึกษา มีความสามารถในการดำเนินงานวิจัยตามหลักและกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัยทางสุขศึกษาและพลศึกษา มีความสามารถในการนำผลงานวิจัยเผยแพร่ มีความสามารถในการนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้ มีความสามารถในการให้คำแนะนำการศึกษา ค้นคว้าวิจัย

กิตติชัย แสนสุวรรณ (2561) ได้กล่าวว่า สมรรถนะด้านการวิจัย หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึง 1) ความรู้ความสามารถทางการวิจัย 2) ทักษะการปฏิบัติในการวิจัย และ 3) เจตคติต่อการวิจัย ที่ครูพลศึกษาพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้น ตามหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม

เด่น ครองคัมภีร์, พงษ์เอก สุขใส และภูฟ้า เสวกพันธ์ (2564) ได้ให้ความหมาย ด้านการวิจัย หมายถึง ครูพลศึกษามีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลให้ครูพลศึกษาสามารถทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในการจัดการชั้นเรียนแบบการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้สอนหรือผู้เรียน รวมไปถึงการนำเอาประเด็นที่เป็นปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำมาทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน ทั้งยังสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนและการจัดการชั้นเรียน ซึ่งเป็นการพัฒนาร่วมทั้งผู้สอนและผู้เรียน

เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ตันพานิชย์ (2565) ได้ให้ความหมาย สมรรถนะด้านนวัตกรรมและการวิจัย หมายถึง มีความสามารถในการศึกษาวิจัยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา สามารถนำการวิจัยเข้ามาแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอน มีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม มีความสามารถเขียนรายงานการวิจัยทางพลศึกษา มีความสามารถในการเผยแพร่งานวิจัยทางพลศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาทางพลศึกษา และสามารถให้คำแนะนำการวิจัยทาง พลศึกษาได้ สามารถสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมทางพลศึกษา

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูพลศึกษาด้านการวิจัย หมายถึง

ความสามารถของครูพลศึกษาในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม สามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตาม หลักสูตรสถานศึกษาปัจจุบัน

2.2.5.2 ความสำคัญของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความสำคัญของด้านการวิจัยไว้หลากหลาย และพบว่าความสำคัญของการวิจัยมีความคล้ายกัน ดังนี้

เสาวลักษณ์ ประมาณ ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ

ธีรนนท์ ตันพานิช (2565) ได้กล่าวว่า ความสำคัญด้านการวิจัย มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษา เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยศึกษาปัญหาอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์สาเหตุ และนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้ การวิจัยจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนด้านพลศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

กฤษดา ตามประดิษฐ์ (2559) ได้กล่าวว่า การวิจัยมีความสำคัญในการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ทางวิชาการและเป็นแหล่งอ้างอิงที่สามารถเผยแพร่สู่ผู้อื่นได้ อย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย อันนำไปสู่การประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาอย่างมีหลักฐานเชิงประจักษ์และเหมาะสมตามบริบทการใช้งานจริง

สมเกียรติ กาทองทุ่ง (2558) ได้กล่าวว่า การวิจัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาตนเองของครู ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพทางการศึกษา โดยช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของผู้เรียน อันนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวิจัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาพลศึกษา เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยศึกษาและทำความเข้าใจปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการกีฬาอย่างเป็นระบบ นำไปสู่การสร้างและต่อยอดองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้จริง การวิจัยยังช่วยพัฒนาศักยภาพของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม

จากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบ นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ ตามตาราง 6

ตาราง 6 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ นิยามปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ของด้านการวิจัย

องค์ประกอบ	นิยามปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
การวิจัย	สมรรถนะครูพลศึกษาด้านการวิจัย หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม สามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาปัจจุบัน	1. มีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย 2. มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม 3. สามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาปัจจุบัน

2.2.6 องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.2.6.1 ความหมายของด้านคุณธรรม จริยธรรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้นักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของด้านคุณธรรม จริยธรรม ไว้ดังต่อไปนี้

ชวน ภารังกุล (2562) ให้ความหมาย คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบุคคลที่แสดงออกทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรม โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเหมาะสม

เซน รมพฤษ (2563) ให้ความหมายว่า คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง สิ่งดีงามที่อยู่ในจิตใจของครูโรงเรียนบ้านนาสาร และครูโรงเรียนบ้านนาสาร สามารถนำสิ่งดีงามนั้นไปประพฤติปฏิบัติได้ดี เป็นแบบอย่างให้แก่ผู้เรียนและเพื่อนร่วมประกอบวิชาชีพ

พระมหาภัสดา พรหมมสสี(พุ่มพ้าง) (2564) ให้ความหมาย คุณธรรม และจริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติหรือการกระทำของบุคคลที่ปลูกฝังอยู่ในอุปนิสัยอันดีงาม ตลอดจนความรู้สึกลึกซึ้งที่ถูกต้องของแต่ละคนในสิ่งที่ควรทำในสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองทั้งแก่ตนเองและบุคคลอื่นในสังคม ซึ่งคุณธรรม จริยธรรมนั้น จะอยู่ในจิตสำนึก อยู่ในความรับผิดชอบชั่วหรือดีของบุคคลนั้น อันเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งและควบคุมความประพฤติของบุคคล ที่แสดงออกเพื่อสนองในสิ่งที่ปรารถนา เช่น ความซื่อสัตย์ ความสามัคคีความมีวินัย ความกตัญญูและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

พระครูปลัดถนูนกร ปฏิภาณเมธี (2565) ให้ความหมาย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง หลักของความคิดดี ความงาม ความถูกต้องในการแสดงออกทั้ง กาย วาจา ใจ ของบุคคลที่กระทำลงไปด้วยความมีสำนึกดีในจิตใจ โดยยึดถือปฏิบัติจนเป็นความเคยชินกันมายาวนาน อันเป็นลักษณะนิสัยของคนที่พึงประพฤติปฏิบัติจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม ถูกต้องตามจารีตประเพณีของตนเองผู้อื่นและสังคมโดยรวม ซึ่งอาจส่งผลให้การอยู่ร่วมกัน ในสังคมอย่าง มีความสุขจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูพลศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาที่แสดงออกว่ามีความใฝ่ใจรักกีฬา มีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ศรัทธาต่อวิชาชีพ มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน

2.2.6.2 ความสำคัญของด้านคุณธรรม จริยธรรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยได้นักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรมไว้หลากหลาย และพบว่าความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรมมีความคล้ายกัน ดังนี้

ฉัตรชัย สุตระสุนทร (2563) ได้กล่าวว่า ความสำคัญด้านคุณธรรม และจริยธรรมในวิชาพลศึกษา เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม เนื่องจากกิจกรรมทางกายและกีฬาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเคารพกติกา ความมีวินัย ความรับผิดชอบ และการรู้จักควบคุมตนเอง หลักคุณธรรมและจริยธรรมดังกล่าวช่วยหล่อหลอมทักษะชีวิต เสริมสร้างสุขภาวะทางกายและจิตใจ และสนับสนุนการดำเนินชีวิตตามแนวคิดความพอประมาณและความสมดุล ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการป้องกันปัญหาและการอยู่ร่วมกันในสังคม

บุญยทรัพย์ หมีนละม้าย (2563) ได้กล่าวว่า ความสำคัญด้านคุณธรรมและจริยธรรมในพลศึกษา เป็นรากฐานของการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรมทางกายและกีฬา ซึ่งส่งเสริมการเคารพกติกา การควบคุมอารมณ์ และการรู้จักให้อภัย หลักการดังกล่าวช่วยหล่อหลอมผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีวินัย มีจิตสาธารณะ และสามารถทำหน้าที่เป็นแบบอย่างที่เหมาะสมในบริบทของการเรียนรู้ด้านพลศึกษา

สิริวรรณ กองทรัพย์ และสมบุญ ศิลป์รุ่งธรรม (2566) ได้กล่าวว่า คุณธรรมและจริยธรรมของครูพลศึกษา มีบทบาทสำคัญต่อการปลูกฝังวินัยและการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากกิจกรรมทางพลศึกษาและกีฬาเป็นบริบทที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามกติกา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และเคารพผู้อื่น ครูพลศึกษาจึงต้องยึดถือและปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรม และวินัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า คุณธรรมและจริยธรรมในวิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ผ่านกิจกรรมทางกายและกีฬา ที่ช่วยปลูกฝังวินัย ความรับผิดชอบ การเคารพกติกา และทักษะชีวิต ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ไม่เพียงพัฒนาสมรรถภาพทางกาย แต่ยังหล่อหลอมผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายของการศึกษา

จากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบ นิยาม ปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ ตามตาราง 7

ตาราง 7 องค์ประกอบ นิยามปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ของด้านคุณธรรม จริยธรรม

องค์ประกอบ	นิยามปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
คุณธรรม จริยธรรม	ความสามารถของครูพลศึกษาที่แสดงออกว่ามีน้ำใจนักกีฬา มีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ศรัทธาต่อวิชาชีพ มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน	1. ความสามารถของครูพลศึกษาที่แสดงออกว่ามีน้ำใจนักกีฬา 2. มีความประพฤติที่ดี 3. มีความยุติธรรม 4. ตรงต่อเวลา 5. มีความรับผิดชอบ 6. เป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข 7. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด 8. ศรัทธาต่อวิชาชีพ 9. มีกิริยามารยาทที่ดีงาม 10. มีสัมมาคารวะ วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย 10. เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน

2.3 ความสำคัญของสมรรถนะครูพลศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของสมรรถนะครูพลศึกษา ไว้ดังนี้
 สุรศักดิ์ ปาเฮ (2558) การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของข้าราชการครู ภายใต้
 สังคมแห่งยุคโลกาภิวัตน์ หรือ The Globalization นั้น ได้มีการศึกษาวิจัยจากหน่วยงานที่
 เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในหลายหน่วยงาน ในที่นี้ขอนำเสนอบทสรุปการวิจัยจากสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้พัฒนาสมรรถนะของครูไทย ดังนี้

1. สมรรถนะวิชาชีพครูไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ

คือ (1) สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผนกำหนดเป้าหมายติดตามประเมินผล การปฏิบัติงาน และพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง (2) สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี (Service Mind) หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ (3) สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง (Self – Development) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน (4) สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม (Team Work) หมายถึง การให้ความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทของการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิกตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และ (5) สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู

1.2 สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency)

ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ (1) สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้โดย

เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด (2) สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพการและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ (3) สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน / ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียน / รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน (4) สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis & Synthesis & Classroom Research) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์องค์หรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ และ (5) สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ (6) สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship & Collaborative-Building For Learning Management) หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

สุรงค์ โค้วตระกูล (2559) จากการวิจัยของนักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวกับลักษณะครูที่ดีและมีประสิทธิภาพ จำนวนหลายเรื่อง พบว่าได้ผลการวิจัยที่คล้ายคลึงกันสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะสำคัญของครูที่ดี และมีประสิทธิภาพมีดังนี้

1. ต้องเป็นนักมนุษยนิยม คือ เป็นผู้ที่ยอมรับนักเรียนอย่างจริงใจ ให้ความอบอุ่น มีความเข้าใจนักเรียน มีความยุติธรรม และมีคุณลักษณะของครูตามทัศนะของนักจิตวิทยามนุษยนิยม และเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน
2. เป็นผู้ที่มีความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนการสอน คือ ครูต้องเข้าใจธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้และสามารถใช้วิธีสอนที่เหมาะสม

และจูงใจให้ นักเรียนอยากเรียนรู้ ครูจะต้องใช้วิธีการประเมินผลที่สามารถบอกได้ว่าการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นจริง

3. เป็นผู้ที่รู้จักนักเรียน กล่าวคือ ครูไม่เพียงแต่เป็นผู้สอนนักเรียนทางวิชาการ เท่านั้น แต่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ดังนั้นครูต้องมีความรู้ เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ เพื่อจะช่วยนักเรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและด้านบุคลิกภาพ ด้วย โดยทำตนเป็นผู้ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้ไปในทางบวก เพื่อนักเรียนจะได้เจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีความภาคภูมิใจในตนเองและมีความสุข

4. เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการ โดยเฉพาะในวิชาต่าง ๆ ที่ตนเองจะต้องสอน สำหรับความรู้ด้านวิชาการนั้น เมื่อนิสิตหรือนักศึกษาศรเรียนจบหลักสูตรแล้ว ก็อาจจะเชื่อได้ว่าได้รับ การเตรียมตัวพร้อมที่จะเป็นผู้สอนได้ และนอกจากนี้ถ้า นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่พยายามขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอ ไม่ว่าจะด้วยการอ่านค้นคว้าด้วยตนเอง หรือไปอบรมต่อในวิชาที่ตนสอนก็จะเป็น บุคคลที่มีคุณวุฒิทางวิชาการที่ทันสมัยเสมอ

5. เป็นผู้นำและผู้ฟังที่ดี สามารถจะช่วยนักเรียนให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในกรณีที่มีความขัดแย้งกัน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

6. มีทักษะในการจัดการห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

7. เป็นผู้ที่มีนิยมนิเวศิการทางวิทยาศาสตร์และเข้าใจกฎแห่งพฤติกรรม และเป็นนักวิทยาศาสตร์พฤติกรรม

8. จะต้องมึทักษะของชีวิต คือ เป็นผู้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี และมีความสัมพันธ์อันดีหรือต้องมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ มีสุขภาพดีทั้งกายและใจจะต้องมีจุดมุ่งหมายของชีวิตและมีใจรักอาชีพที่เลือก

นอกจากนี้ เอมเมอร์ และคณะ (Emmer, Evertson & Anderson, 1980 อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2559) ได้ศึกษาความแตกต่างของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและครูที่ ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการศึกษาได้พบเทคนิคที่ทำให้ครูมีประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

1) อธิบายวัตถุประสงค์ของบทเรียน หรือหน่วยเรียนที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ อย่างแจ่มแจ้ง

2) ใช้วัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการสอนหลายชนิด

- 3) เตรียมการสอนและเครื่องมือที่จะใช้ในการสอนให้พร้อม
- 4) ใช้หนังสือ ประสพการณ์ กิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
- 5) บอกนักเรียนถึงเหตุผลว่าทำไมบทเรียนที่ครูสอนจึงมีความสำคัญ และนักเรียน ต้องตั้งใจเรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 6) รู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ทุกวินาทีที่ทำการเรียนการสอนและปรับเนื้อหาให้ เหมาะสม โดยคิดถึงระยะเวลา ความใส่ใจของนักเรียน

สรุปได้ว่า สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน เป็นปัจจัยสำคัญของการนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์การดำเนินงาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพวิชาชีพครูพลศึกษาที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบท (Context) และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ซึ่งแต่ละสมรรถนะมุ่งที่จะพัฒนาครูพลศึกษาให้มีมาตรฐานตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดและเพื่อส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ สูงสุดด้วย

2.4 การพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา

เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2550) กล่าวว่า มาตรฐานวิชาชีพครูพลศึกษา และ พลศึกษาเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพพึงประสงค์ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษาทั่วไประดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามปรัชญาและแนวคิดหลักทั่วไป ครูพลศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในการจัดสิ่งแวดล้อมทางสุขภาพในโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ส่วนครูพลศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นเรียน การจัดการแข่งขันกีฬายานในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมนันทนาการและการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และควรมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์

ศกลวรรณ เปลี่ยนขำ (2550) สมรรถนะครูพลศึกษาประกอบด้วย

- 1) ด้านจรรยาบรรณ 2) ด้านความคิดและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางพลศึกษา
- 3) ด้านบุคลิกภาพ สุขภาพและมนุษยสัมพันธ์ 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 5) ด้านการจัดการพลศึกษา 6) ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
- 7) ด้านหลักการและปรัชญาพลศึกษา 8) ด้านคุณธรรม 9) ด้านความรู้ทางวิชาการ
- 10) ด้านการสอน 11) ด้านการบริการวิชาการ 12) ด้านความสามารถทางกีฬา
- 13) ด้านการพัฒนาตนเอง และ 14) ด้านการวิจัย

วณิช นิรันตรานนท์ (2552) สมรรถนะของครูที่จะต้องพัฒนาเพื่อที่จะเป็นครูพลศึกษาที่ดี สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มสมรรถนะ คือ

กลุ่มสมรรถนะที่ 1 การเป็นครูสุขศึกษาและพลศึกษาที่ดี

1. มีความรัก ศรัทธา ภาคภูมิใจในความเป็นครูสุขศึกษาและพลศึกษา
2. เห็นคุณค่าของการปฏิบัติกิจกรรมสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ และการดำรงสุขภาพ
3. การออกกำลังกาย เล่นกีฬา มีวินัย มีน้ำใจนักกีฬาและปฏิบัติกิจกรรมสุขภาพเป็นประจำสม่ำเสมอ
4. มีน้ำใจในการให้บริการสุขภาพและทางพลศึกษาให้แก่ผู้เรียนและบุคลากรอื่น ๆ

กลุ่มสมรรถนะที่ 2 การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1. มีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม
2. มีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของการเล่นกีฬาตามกติกา
3. มีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของการพัฒนาทักษะทางวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา เพื่อเติมเต็มให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่สอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมสากล
4. มีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

กิตติชัย แสนสุวรรณ (2561) ได้แนวคิดการสร้างรูปแบบของการพัฒนาครู SIPPA จึงได้นำกระบวนการเรียนรู้และสมรรถนะที่ครูจำเป็นต้องพัฒนา มาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษาซึ่งประกอบด้วยกระบวนการ ดังนี้

1. S มาจากคำว่า (Self Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการที่ ครูเป็นผู้แสวงหาความรู้และสร้างความรู้ความเข้าใจให้เกิดขึ้นด้วยตนเองและมีการใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง Self Learning (S) จึงเป็นแนวคิดที่จะเน้นพัฒนาครูให้เป็นผู้ที่รักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากการอ่าน การติดตามข่าวสารข้อมูลและการรู้จักวิเคราะห์ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่มี

อยู่มาใช้เชื่อมโยงเพื่อนำไปสู่การเกิดองค์ความรู้ใหม่ และสามารถนำองค์ความรู้นั้นไปปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. I มาจากคำว่า (Interaction) เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มีการสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ทำให้เกิดความเจริญงอกงามในความรู้และขยายเครือข่ายของความรู้ออกไปอย่างกว้างขวาง Interaction (I) จึงเป็นแนวคิดที่เน้นการพัฒนาครูให้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองและการพัฒนางานต่อไป

3. P มาจากคำว่า (Participation) การมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ครู มีการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งทรัพยากรการเรียนรู้ และการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม ทำให้ได้ฝึกทักษะการอยู่ร่วมกัน ทักษะในการคิด และทักษะ ในการทำงานกลุ่ม Participation (P) จึงเป็นแนวคิดที่เน้นพัฒนาครูให้รู้จักการเรียนรู้ร่วมกันพัฒนางานต่าง ๆ ด้วยกัน และร่วมกันรับผิดชอบของงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การร่วมกันพัฒนางานต่าง ๆ ของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. P มาจากคำว่า (Process and Product) เป็นการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ มีการเชื่อมโยงขั้นตอนการทำงานให้เป็นไปตามลำดับก่อนหลังและมีผลงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ Process and Product (P) จึงเป็นแนวคิดที่เน้นการพัฒนาครูให้มีการเรียนรู้ที่จะทำงานต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับ ตั้งแต่ต้นจนแล้วเสร็จ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์มีประสิทธิภาพโดยใช้เวลาและทรัพยากรน้อยที่สุด

5. A มาจากคำว่า (Application) การประยุกต์ใช้ความรู้เป็นแนวคิดที่ถือว่าการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นการเรียนรู้ที่ครูสามารถนำกระบวนการหรือองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์และพัฒนางานให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม Application (A) จึงเป็นแนวคิดที่มุ่งพัฒนาครูให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติงานไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานอื่น ๆ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเดิมหรืองานใหม่ ที่ต้องรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา เป็นกระบวนการเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเชิงวิชาชีพที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสุขศึกษาและพลศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน การใช้สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความปลอดภัยในการเล่นกีฬา ทั้งนี้การพัฒนาสมรรถนะดังกล่าวช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมสุขภาวะของผู้เรียน และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างยั่งยืน

3. แนวคิดเกี่ยวกับคู่มือ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับคู่มือ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ความหมายของคู่มือ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับคู่มือ ดังนี้

คัมภีร์ สุดแท้ (2553) ได้ให้ความหมายของคู่มือ หมายถึง หนังสือตำรา เอกสารแนะนำ หรือเป็นสื่อที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติควบคู่กันไปกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีเนื้อหาสาระสั้น ๆ ที่ผู้อ่านสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีจนบรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย

สิริกร ประสบสุข (2555) ได้ให้ความหมายของคู่มือ หมายถึง หนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ได้ศึกษาทำความเข้าใจ และง่ายต่อการปฏิบัติตามได้ในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

เสถียร คามิศักดิ์ และคณะ (2556) ได้ให้ความหมายของคู่มือ หมายถึง เอกสาร ที่ใช้ประกอบการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง ที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน กำหนดตำแหน่ง มีคำอธิบายงานที่ปฏิบัติ ประวัติความเป็นมา มีแผนกลยุทธ์การปฏิบัติงาน กำหนดตัวชี้วัด / การประเมินผลแต่ละบท / เรื่อง / หัวข้อต้องมีหลักความคิด วัตถุประสงค์ และเนื้อหาสาระที่มีความสมบูรณ์ เนื้อหาในแต่ละเรื่อง มีกฎ ระเบียบ พระราชบัญญัติ หนังสือเวียน มติต่าง ๆ เอกสารที่เกี่ยวข้อง หลักเกณฑ์และวิธีการ เทคนิคหรือแนวทางใน การปฏิบัติงาน ปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ต้องใช้ประกอบการปฏิบัติงานมาแล้วและจัดทำเป็นรูปเล่ม

สรุปได้ว่า คู่มือ หมายถึง หนังสือ หรือเอกสารที่ใช้ในการประกอบการปฏิบัติงาน เป็นแนวทางให้ผู้ได้ศึกษาทำความเข้าใจ มีเนื้อหาสาระสั้น ๆ ง่ายต่อการปฏิบัติตาม สามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีจนบรรลุตามวัตถุประสงค์

3.2 ประเภทของคู่มือ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับประเภทของคู่มือ ดังนี้

นฤมล มิ่งขวัญ (2565) ได้กล่าวไว้ว่า คู่มือ มี 3 ประเภท ได้แก่ 1) คู่มือครู 2) คู่มือเรียนหรือแบบฝึกปฏิบัติงาน และ 3) คู่มือทั่วไป ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นประเภทใดล้วนแต่ใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อีกทั้งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องด้วย

ภัทรภรณ์ หลอดเหลา (2565) ได้กล่าวไว้ว่า คู่มือมี 3 ประเภท ได้แก่ คู่มือครู คู่มือเรียนหรือแบบฝึกปฏิบัติงาน และคู่มือทั่วไป ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นประเภทใดล้วนแต่ใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องด้วย

บัลลังก์ มะเจียว (2565) ได้กล่าวไว้ว่า คู่มือแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) คู่มือที่ใช้กับการเรียนการสอนโดยตรงตามหลักสูตร เป็นคู่มือที่แนะนำแนวทางการสอน หรือเทคนิคการสอน วิธีการสอน วิธีการใช้สื่อ นวัตกรรม ที่สัมพันธ์และตรงตามรายวิชาในหลักสูตร และ 2) คู่มือที่ใช้กับกิจกรรมเฉพาะกิจ เป็นคู่มือที่แนะนำแนวทางการจัดกิจกรรมเฉพาะกิจ การให้ความรู้เฉพาะเรื่องวิธีปฏิบัติงานเฉพาะเรื่อง

สรุปได้ว่า คู่มือมี 3 ประเภท ได้แก่ 1) คู่มือครู ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานของครู 2) คู่มือเรียนหรือแบบฝึกปฏิบัติงาน ใช้ประกอบการเรียนรู้หรือการฝึกปฏิบัติของผู้เรียน และ 3) คู่มือทั่วไป ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานหรือให้ความรู้ทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้อง

3.3 องค์ประกอบของคู่มือ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้

ปรีชา ช่างขวัญเย็น (อ้างถึงใน วรลักษณ์ กลัดแก้ว และคณะ, 2551) ได้อธิบายองค์ประกอบของคู่มือไว้ ดังนี้

- 1) คำชี้แจงการใช้คู่มือ
- 2) คำชี้แจงเกี่ยวกับการเตรียมการที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ

เป็นต้น

- 3) เนื้อหาสาระและกระบวนการ หรือขั้นตอนในการดำเนินการ
- 4) ความรู้เสริมหรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยในการฝึกฝน
- 5) ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 6) แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ

กนกวรรณ ศิริณิมิตกุล (2553) กล่าวถึง องค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้

- 1) คำชี้แจงการใช้คู่มือโดยครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของคู่มือความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการใช้คู่มือ วิธีการใช้ และคำแนะนำ
- 2) เนื้อหาสาระ โดยคำชี้แจง หรือคำอธิบายประกอบ และอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง
- 3) การเตรียมการ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็น การเตรียมวัสดุและการติดต่อประสานงานที่จำเป็น
- 4) กระบวนการ วิธีการ กิจกรรม ส่วนนี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญของคู่มือ คู่มือจำเป็นต้องให้ข้อมูลหรือรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้ คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีดำเนินการคำแนะนำและตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะช่วยให้บรรลุผลคำถาม ตัวอย่างแบบฝึกหัด แบบฝึกปฏิบัติ และสื่อต่าง ๆ ที่ใช้และขอเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำไม่ควรทำ ซึ่งมักจะมาจากประสบการณ์ของผู้เขียน
- 5) การวัดและประเมินผล คู่มือที่ดีควรจะให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน การวัดและประเมินผล นับเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกองค์ประกอบหนึ่งที่คู่มือจำเป็นต้องให้รายละเอียดต่าง ๆ เช่น เครื่องมือวัดผล วิธีวัดผล และเกณฑ์การประเมินผล คู่มือครูอาจเสนอแนะเกณฑ์ในการประเมิน หรือให้คำแนะนำในการพัฒนาเกณฑ์เพื่อประเมินด้วย
- 6) ความรู้เสริม คู่มือที่ดีต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้ และสามารถคาดคะเนได้ว่าผู้ใช้นั้นมักจะประสบปัญหาในเรื่องใด และจัดหาหรือจัดทำข้อมูลที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ อันจะทำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 7) ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 8) แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ การเขียนคู่มือว่าเป็นกระบวนการเขียนตำราหรือเอกสารวิชาการ ข้อควรคำนึงถึงในการเขียนหนังสือคู่มือประเด็นต่าง ๆ ควรครอบคลุมรายละเอียดต่าง ๆ เนื่องจากในบางครั้งผู้อ่านไม่สามารถสอบถามกับผู้เขียนได้โดยตรง จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้ ควรระบุให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ใช้ได้

อะไรบ้าง ควรมีส่วนนำที่จูงใจผู้ใช่ว่าคู่มือนี้จะช่วยผู้ใช้อย่างไร ผู้ใช้จะได้รับประโยชน์อะไร ควรมีส่วนให้หลักการหรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้ใช้คู่มือเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และควรมีส่วนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับการเตรียมตัว การเตรียมเครื่องมือ วัสดุ และสิ่งจำเป็นในการดำเนินการที่คู่มือแนะนำ

ณรงค์รักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561) ได้กล่าวถึงว่า องค์ประกอบของคู่มือ ได้แก่

- 1) คำนำ 2) สารบัญ 3) คำชี้แจง 4) วัตถุประสงค์ 5) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 6) ประเด็น กลยุทธ์ 7) กิจกรรม และ 8) วิธีการบริหารตามกลยุทธ์

นิภาวรรณ เดชบุญ (2564) ได้กล่าวถึงว่า คู่มือควรมี องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) คำชี้แจง 2) วัตถุประสงค์ของคู่มือ 3) ประโยชน์ของคู่มือ 4) ความเป็นมาแนวคิด และ ความสำคัญ 5) นิยาม เนื้อหาสาระ 6) แนวทางการนำตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินไปใช้ 7) แบบประเมินพฤติกรรมตัวบ่งชี้ 8) แบบสรุปผลการประเมิน 9)สรุปผลการประเมิน และ 10) การนำไปใช้

บัลลังก์ มะเจียว (2565) ได้กล่าวถึงว่า องค์ประกอบของคู่มือประกอบด้วย

- 1) คำแนะนำในการใช้คู่มือ 2) เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิบัติตามคู่มือ 3) ข้อแนะนำ เกี่ยวกับการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็น และ 4) แนะนำแหล่งความรู้อ้างอิงที่เป็น ประโยชน์

สรุปได้ว่า คู่มือ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญทั้งหมด 8 ประการ ได้แก่

- 1) คำชี้แจงการใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจวัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และข้อแนะนำต่าง ๆ
- 2) การเตรียมการที่จำเป็น เช่น สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และสื่อ 3) เนื้อหาสาระ และกระบวนการหรือขั้นตอนในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 4) แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะของผู้ใช้ 5) การวัดและประเมินผล โดยกำหนด เครื่องมือ วิธีการ และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน 6) ความรู้เสริม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้คู่มือ 7) ปัญหาและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญห และ 8) แหล่งข้อมูลและ แหล่งอ้างอิง ต่าง ๆ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยให้คู่มือมีความครบถ้วน ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้

3.4 ประโยชน์ของคู่มือ

บัญชา วิทยานุกูล (2550) กล่าวถึง ประโยชน์ของคู่มือการปฏิบัติงานว่ามี ประโยชน์ดังนี้

1. เป็นการยกระดับองค์กร
2. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
3. สร้างมาตรฐานเดียวกันทุกสาขา
4. ลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน
5. แก้ปัญหาความขัดแย้ง
6. สร้างโอกาสในการเติบโตขยายกิจการ
7. ประหยัดค่าใช้จ่าย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2552) ได้เขียน ถึงประโยชน์ของการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานว่ามีประโยชน์อยู่หลายอย่าง ข้อดีในการทำ คู่มือการปฏิบัติงาน สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยลดการตอบคำถามบ่อยครั้งที่คู่มือช่วยตอบคำถามที่เกิดขึ้นในการทำงานเช่น “งานนี้ใช้แบบคำร้องอะไรครับหัวหน้า” หรือ “เอกสารที่ต้องการเซ็นสำเนาที่ชุดคะ”
2. ช่วยลดเวลาในการสอนงาน ในสำนักงานหรือหน่วยงานมักจะมีข้าราชการย้ายเข้าย้ายออกเสมอ และจะต้องมีการสอนงานใหม่เกิดขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานของสำนักงาน ดังนั้น คู่มือการปฏิบัติงานจะช่วยประหยัดเวลาในการสอนงานได้มาก
3. ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการทำงาน ปัญหาผู้ปฏิบัติงานไม่แน่ใจในขั้นตอนการทำงาน หรือไม่มั่นใจว่าทำ ๆ ไปแล้วถูกระเบียบหรือเปล่า การมีคู่มือช่วยลดปัญหาเหล่านี้และทำให้สามารถทำงานด้วยความมั่นใจยิ่งขึ้น
4. ช่วยให้เกิดความสม่ำเสมอในการทำงานหลายครั้งที่ไม่สามารถชี้วัดว่าใครทำงานมีประสิทธิภาพมากกว่าใคร สามารถใช้คู่มือเป็นบรรทัดฐานในการเปรียบเทียบและปรับให้การทำงานมีรูปแบบและมาตรฐานเดียวกันได้
5. ช่วยลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในการทำงาน คำถามที่ว่า “หน้าที่ใคร” “ใครรับผิดชอบ” “หัวหน้าไม่อยู่ใครเซ็นแทน” คำถามในเชิงปัญหาแบบนี้จะหมดไปถ้ามีคู่มือการปฏิบัติงานที่ระบุไว้ให้ชัดเจน

6. ทำให้การปฏิบัติงานเป็นแบบมืออาชีพ เมื่อมีบุคคลภายนอกมาเยี่ยม ชม ดูงาน หรือมีผู้มาตรวจประเมิน การมีคู่มือการปฏิบัติงานจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงาน ช่วยให้สามารถอธิบายกระบวนการงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

7. ช่วยในการปรับปรุงงานและออกแบบกระบวนการใหม่ การลดขั้นตอน และระยะเวลาอาจเป็นสิ่งที่ต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การมีคู่มือจะช่วยเป็นฐานให้สามารถปรับปรุงงานหรือออกแบบระบบงานใหม่ได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้คู่มือการปฏิบัติงานยังสามารถนำไปใช้สำหรับเรื่องอื่น ๆ ได้อีกด้วย เช่น ใช้ฝึกอบรมข้าราชการใหม่ ใช้รวบรวมประเด็นที่ไม่ใช้กรณีปกติ ใช้ในการปรับปรุงงาน ใช้ในการออกแบบกระบวนการใหม่ ใช้เป็นฐาน ในการประกาศเวลาในการให้บริการ

สรุปได้ว่า คู่มือที่ดีนั้นควรมีลักษณะในประเด็นต่อไปนี้ คือ ด้านเนื้อหาที่ชัดเจน ถูกต้อง ครอบคลุมรายละเอียดต่าง ๆ ในคู่มือ มีขั้นตอนและกระบวนการที่เข้าใจง่าย มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีแหล่งอ้างอิง เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วสามารถนำไปปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

1. ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีรายละเอียดตาม
หัวข้อดังนี้

1.1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1.1.1 แหล่งข้อมูล

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1.2 การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

2. ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้าง
ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ปทุมธานี

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3. ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาป๋ึงกาฬ

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

การดำเนินการในระยะนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย มี 2 ขั้นตอน ได้แก่ การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา และการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ครูพลศึกษา

ผู้วิจัยนำข้อมูลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา โดยการแจกแจงความถี่แล้วคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความถี่สูง โดยใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มาเป็นตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา จำนวน 10 แหล่ง ได้แก่ สมเกียรติ กาทองทุ่ง (2558); อิศรี สะอิตี (2561); พงศธร ไพจิตร (2561); บุญยพรรณน หมีนละม้าย (2563); นัตรชัย สุตระสุนทร (2563); เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต๋อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ตันพานิชย์ (2565); ทะเนศ วงศ์นาม (2565); สิริวรรณ กองทรัพย์ และสมบุญ ศิลปรุ่งธรรม (2566); เสาวลักษณ์ ประมาณ, ศิริชัย ศรีพรหม และธีรนนท์ ตันพานิชย์ (2567); ภูมิ ธรรมควานิช และ นนทนนต์ เผ่าภูมิ (2567)

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาซึ่งเป็นตารางที่จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมแนวคิดหรือผลงานวิจัยจากหลายแหล่งข้อมูลมาเปรียบเทียบและหาจุดรวม เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้สำคัญ

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินงานในระยะนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับ
สมรรถนะครูพลศึกษา

1.1.3.2 สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับ
สมรรถนะครูพลศึกษา

1.1.3.3 สอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความ
เหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสังเคราะห์เอกสารตัวบ่งชี้สมรรถนะ
ครูพลศึกษามาสรุปรูปโดยใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป หรือตั้งแต่ร้อยละ 50 ของความถี่
ทั้งหมดมาเป็นตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา แล้วนำผลที่ได้จากการสังเคราะห์เสนอต่อ
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ต่อไป

1.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

1.2 การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ
สมรรถนะครูพลศึกษา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้มาจากการเลือก
แบบเจาะจง ประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษา
โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

1.2.1.1 อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับ
ปริญญาเอกทางพลศึกษา และมีประสบการณ์ด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

1.2.1.2 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีคุณวุฒิการศึกษามากกว่าระดับ
ปริญญาโททางการบริหารการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมี
ประสบการณ์ด้านการบริหารโรงเรียน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.2.1.3 ครูพลศึกษา มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ชื่อ – นามสกุล, สถานที่ทำงาน, สถานภาพการดำรงตำแหน่ง, วุฒิการศึกษา และประสบการณ์/ตำแหน่งทางวิชาการ/วิทยฐานะ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ (วโร เพ็งสวัสดิ์, 2568) ดังนี้

5 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1.2.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และการสังเคราะห์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อกำหนด

นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ มาสร้างข้อคำถาม

2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อประธานกรรมการ และ กรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในเรื่องความเหมาะสม ของการใช้ภาษาและความถูกต้องครอบคลุมประเด็นเนื้อหาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3) ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยนิพนธ์มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม แล้วเสนอแบบสอบถามต่อประธาน กรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยนิพนธ์อีกครั้ง เมื่อมีความเหมาะสมและถูกต้องแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลต่อไป

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งด้วยตนเอง โดยมีการนัดหมายล่วงหน้า เพื่อชี้แจงแนะนำ พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารโครงร่างและแบบสอบถามล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน

3) ดำเนินการเก็บข้อมูลตามที่นัดหมายไว้ และรวบรวมผลการตอบแบบสอบถาม ได้ครบทั้ง 5 ฉบับ ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ พบว่า สมบูรณ์ทุกฉบับ

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (วาริ เพ็งสวัสดิ์, 2568) ดังนี้

4.51–5.00 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสม

อยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสม

อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสม

1.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะ

การดำเนินงานในระยะนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และครูพลศึกษา ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2568 ซึ่งมีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 25 แห่ง มีจำนวนผู้บริหารโรงเรียน 65 คน หัวหน้าวิชาการ 25 คน และ ครูพลศึกษา 104 คน รวมทั้งสิ้น 194 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี, 2568, ออนไลน์)

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และครูพลศึกษา ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2568 ซึ่งมีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 25 แห่ง จำนวน 155 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 65 คน หัวหน้าวิชาการ 25 คน และ ครูพลศึกษา 65 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้สถานภาพการดำรงตำแหน่งเป็นชั้น ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และครูพลศึกษา โดยมีวิธีการ ดังนี้

2.1.2.1 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กฎอัตราส่วนระหว่างจำนวนกลุ่มตัวอย่างกับจำนวนตัวแปรสังเกตได้ 15:1 (Costello and Osborne, 2005 อ้างถึงใน สุนทรพจน์ ดำรงพานิช, 2563) การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 6 ตัว ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ในที่นี้จะใช้กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 155 คน

2.1.2.2 กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน ใช้การเลือกแบบเจาะจง
ผู้บริหารทุกคนจากทุกโรงเรียน ซึ่งมี 25 โรงเรียน ได้ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน

2.1.2.3 กลุ่มตัวอย่างหัวหน้าวิชาการ ใช้การเลือกแบบเจาะจง
หัวหน้าวิชาการทุกคนจากทุกโรงเรียน ซึ่งมีจำนวน 25 โรงเรียน ได้หัวหน้าวิชาการ
จำนวน 25 คน

2.1.2.4 กลุ่มตัวอย่างครูพลศึกษา ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับ
สลาก ใช้เกณฑ์ ร้อยละ 62.50 ของครูพลศึกษาแต่ละโรงเรียน ซึ่งจะได้จำนวนครูพลศึกษา
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 65 คน ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 8 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียนและครู							
	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหาร	หน้าวิชาการ	ครูพลศึกษา	รวม	ผู้บริหาร	หน้าวิชาการ	ครูพลศึกษา	รวม
1. โรงเรียนบึงกาฬ	5	1	12	18	5	1	8	14
2. โรงเรียนนาสวรรค์พิทยาคม	2	1	4	7	2	1	3	6
3. โรงเรียนโพธิ์ทองวิทยานุสรณ์	2	1	3	6	2	1	2	5
4. โรงเรียนบึงคล้านคร	2	1	5	8	2	1	3	6
5. โรงเรียนหนองเข็งพิทยาคม	2	1	2	5	2	1	1	4
6. โรงเรียนพรเจริญวิทยา	4	1	8	13	4	1	5	10
7. โรงเรียนศรีวิไลวิทยา	4	1	7	12	4	1	4	9
8. โรงเรียนภูทอกวิทยา	2	1	3	6	2	1	2	5
9. โรงเรียนประจักษ์มิตรพิทยานุกูล	2	1	2	5	2	1	1	4
10. โรงเรียนหนองหัวช้างวิทยา	2	1	2	5	2	1	1	4
11. โรงเรียนศรีสำราญพิทยาคม	2	1	2	5	2	1	1	4
12. โรงเรียนเซกา	5	1	7	13	5	1	4	10
13. โรงเรียนเหล่าคามพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	2	1	3	6	2	1	2	5

ตาราง 8 (ต่อ)

โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียนและครู							
	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหาร	หน.วิชาการ	ครูพลศึกษา	รวม	ผู้บริหาร	หน.วิชาการ	ครูพลศึกษา	รวม
14. โรงเรียนบึงโขงหลงวิทยาคม	4	1	7	12	4	1	4	9
15. โรงเรียนหนองหิ้งพิทยา	2	1	4	7	2	1	3	6
16. โรงเรียนโสกก้ามวิทยา	1	1	3	4	1	1	2	4
17. โรงเรียนท่าดอกคำวิทยาคม	1	1	3	4	1	1	2	4
18. โรงเรียนเจ็ดสีวิทยาการ	2	1	3	6	2	1	2	5
19. โรงเรียนไชยาลัยพิทยาคม	4	1	6	11	4	1	4	9
20. โรงเรียนศรีชมภูวิทยา	2	1	3	6	2	1	2	5
21. โรงเรียนโพธิ์ทองประชาสรรค์	2	1	3	6	2	1	2	5
22. โรงเรียนโนนคำพิทยาคม	2	1	2	5	2	1	1	4
23. โรงเรียนปากคาดพิทยาคม	5	1	6	12	5	1	4	10
24. โรงเรียนหนองยองพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	2	1	2	5	2	1	1	4
25. โรงเรียนสมสนุกพิทยาคม	2	1	2	5	2	1	1	4
รวมทั้งหมด	65	25	104	194	65	25	65	155

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาป๋งกาฬแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามครูพลศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะครูพลศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท (likert's scale) ซึ่งมีรายละเอียดระดับคะแนนที่ให้ความหมาย (วาโร เฟ่งสวัสดี้, 2568) ดังนี้

5 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากน้อย

1 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2.2 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพที่ปัจจุบัน เกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาป๋งกาฬ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.2.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตรา แบบส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert

2.2.2.2 ร่างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดสมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาป๋งกาฬ

2.2.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษา ความสอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัยและปรับปรุงแก้ไขตาม

ข้อเสนอแนะ

2.2.2.4 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของประธานกรรมการ และกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยฯ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีคุณสมบัติ ดังนี้

1) อาจารย์ระดับอุดมศึกษา ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางพลศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2) ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

3) ครูพลศึกษา ที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์การสอนพลศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2.2.2.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องที่เท่ากับหรือมากกว่า 0.50 มาใช้ในแบบสอบถาม โดยระดับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ของสมรรถนะครูพลศึกษา มีการให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามคำศัพท์
เฉพาะสมรรถนะครูพลศึกษา

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามคำศัพท์
เฉพาะสมรรถนะครูพลศึกษา

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้องกับนิยามคำศัพท์
เฉพาะสมรรถนะครูพลศึกษา

ผลพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.60 – 1.00

2.2.2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์คุณภาพ ดังนี้

- 1) ค่าอำนาจจำแนก ของสมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – total Correlation) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.26 ขึ้นไป พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.28 ถึง 0.72
- 2) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha Coefficient) ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ว่าต้องมีค่า ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2568) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามพบว่ามีค่าความเชื่อมั่น 0.94

2.2.2.7 นำผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพมาประกอบการพิจารณา ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัยที่มีความสมบูรณ์ จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม

2.3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและหนังสือราชการขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งระบุให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามคืนภายใน 2 สัปดาห์ จำนวน 155 ฉบับ เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามตอบเรียบร้อยแล้วให้ส่งแบบสอบถามมายังผู้วิจัยตามที่อยู่ซึ่งได้พิมพ์ไว้ที่แบบสอบถาม

2.3.3 ตรวจสอบและคัดแยกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับมา จำนวน 155 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด ที่ส่งไป

2.3.4 นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

2.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับสมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (วารโร เฟิงส์วีสดี, 2568)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์คัดเลือกตัวบ่งชี้เพื่อกำหนดโมเดลที่จะนำไปทดสอบโดยต้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่า 3.00 ส่วนการวัดความเบ้ (skewness) และความโด่ง (kurtosis) โดยข้อมูลที่บ่งชี้ว่าตัวแปรสังเกตได้ที่น่ามาศึกษาจะมีความเบ้ผิดปกติ เมื่อมีค่า skewness index มากกว่า 3 และข้อมูลที่มีความโด่งผิดปกติ เมื่อมีค่า kurtosis index มากกว่า 10 (Rex, 2011 อ้างถึงใน พูลพงศ์ สุขสว่าง, 2556)

2.4.3 วิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) โดยการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติที่จะตรวจสอบ (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2565) ดังนี้

2.5.1 ค่าไคสแควร์(chi – square statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ สมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ถ้าค่าไคสแควร์ มีค่าต่ำมาก หรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไรแสดงว่าโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.5.2 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (goodness – of – fit index: GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความสอดคล้องจากโมเดลก่อนและหลังปรับ โมเดลกับฟังก์ชันความสอดคล้องก่อนปรับโมเดล ถ้าค่า GFI มีค่ามากกว่า 0.90 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.5.3 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (adjusted goodness – of – fit index: AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดของอิสระ (df) ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง หากค่า AGFI มีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.5.4 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root MeanSquare Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของ โมเดลที่สร้างซึ่ง ค่าRMSEA ต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์

2.5.5 ค่า CN (Critical N) เป็นดัชนีที่แสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะยอมรับค่า ความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล CN ควรมีค่ามากกว่า 200

ตาราง 9 สรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้อง

ดัชนี	ระดับการยอมรับ
1. ค่าไค – สแควร์	χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือค่า p – value สูงกว่า .05
2. ค่า GFI	มีค่าตั้งแต่ .90 – 1.00
3. ค่า AGFI	มีค่าตั้งแต่ .90 – 1.00
4. ค่า RMSEA	มีค่าต่ำกว่า .05
5. ค่า CN	มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 200

ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ หลังจากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน มีคุณสมบัติ ดังนี้

3.1.1 อาจารย์ระดับอุดมศึกษา ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก ทางการบริหารการศึกษาหรือพลศึกษา และมีประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

3.1.2 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ด้านการบริหารโรงเรียนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

3.1.3 ครูพลศึกษา ที่มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการ และมีประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้ระดับคะแนน (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2568) ดังนี้

5 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.2.2 การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2.2.2 ร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จากนั้นจึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.3 จัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีฉบับสมบูรณ์

3.2.2.4 สร้างแบบสอบถามวัดระดับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.2.2.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.6 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะ
ครูพลศึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ประเมินความเหมาะสม

3.2.2.7 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ ดังนี้

3.3.1 ศึกษาองค์ประกอบหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เพื่อสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษา

3.3.2 ศึกษาการจัดทำคู่มือจากเอกสารและงานวิจัย เพื่อให้การจัดทำคู่มือ
การใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีความชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสม

3.3.3 วางแผนการดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครู
พลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.3.4 เขียนร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.3.5 ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.3.6 จัดทำร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.3.7 นำร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.3.8 จัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ฉบับสมบูรณ์

3.3.9 ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะ
ครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดย
ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคู่มือจำนวน 5 คน

3.3.10 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามวัดระดับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert's Scale ซึ่งมีรายละเอียดระดับคะแนนที่ให้ความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปแปลความหมาย ดังนี้ (วาโร พึ่งสวัสดิ์, 2568)

4.51–5.00 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4.2 เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้น ถือว่าคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความเหมาะสม

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุประยะการดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตาราง 10 แสดงระยะการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย แหล่งข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล
เวลาที่ดำเนินการ และผลที่ได้รับ

ระยะของการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	เวลาที่ดำเนินการ	ผลที่ได้รับ
ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษา	1. ศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูพลศึกษาโรงเรียน 2. สังเคราะห์ ตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูพลศึกษา 3. ประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา 4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1. แบบสังเคราะห์องค์ประกอบ 2. แบบประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ	1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 10 แหล่ง 2. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	1. ความถี่, ร้อยละ 2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	26-27 เม.ย. 68 (สอบค่าโครงภายใน 15 พ.ค. 68) ภายใน 30 พ.ค. 68	ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา
ระยะที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ปิงกาฬ	1. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน 2. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน 3. ทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น	แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ	1. ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน 2. ครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 50 คน	1. วิเคราะห์ข้อมูลหาค่า IOC 2. หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น	ภายใน 15 มิ.ย. 68 ภายใน 30 มิ.ย. 68	โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ปิงกาฬที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 10 (ต่อ)

ระยะของการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	เวลาที่ดำเนินการ	ผลที่ได้รับ
	4. เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 155 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 5. การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์		3. กลุ่มตัวอย่าง 155 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 65 คน หัวหน้าวิชาการจำนวน 25 คน และครูพลศึกษาจำนวน 65 คน	ของแบบสอบถาม 3. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	ภายใน 31 ส.ค. 68	
ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปี้งกาฬ	1. ศึกษาแนวทางการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ 2. วางแผนการดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ 3. ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ 4. ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา 5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ภายใน 30 ก.ย. 68	คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปี้งกาฬ

1. วิเคราะห์ข้อมูล ภายใน 30 พ.ย. 68
2. เขียนรายงานการวิจัย ภายใน 31 ธ.ค. 68
3. สอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ภายใน 28 ก.พ. 69

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับ ต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา
2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้าง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ
3. ผลการพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สะดวกในการทำความเข้าใจ ผู้วิจัยจึงนำเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. การนำเสนอและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ ดังนี้

1.1 อักษรย่อที่ใช้แทนองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้

PHYSICAL แทน องค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษา วัดจาก 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

A แทน ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย

B แทน การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา

C แทน การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียนผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร

D แทน การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

E แทน คุณธรรม จริยธรรม

F แทน การวิจัย

2. สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้แทนค่าสถิติ

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
Skew	แทน	ค่าที่ใช้วัดความเบ้ของโค้งความถี่
Kur	แทน	ค่าที่ใช้วัดความโด่งของโค้งความถี่
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
R^2	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (Squared Multiple Correlation) หรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค – สแควร์ (Chi – Square)
df	แทน	องศาอิสระ (Degree of Freedom)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเหมาะสม (Goodness of Fit Index)
AGFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเหมาะสมที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
RMR	แทน	ดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation)
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (t-Value)
b	แทน	น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)
β	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน (Standard Error)
FS	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
e	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน (error) ของตัวบ่งชี้
	แทน	ตัวบ่งชี้ (ตัวแปรที่สังเกตได้)
	แทน	องค์ประกอบ (ตัวแปรแฝง)

→ แทน ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม
(หัวข้อสรุปแสดงแสดงทิศทางของอิทธิพล)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาสมรรถนะครูพลศึกษา โดยการสังเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัย จำนวน 10 แหล่ง พบว่ามี 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย และ 6) คุณธรรม จริยธรรม จากนั้นได้นำตัวบ่งชี้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสม ดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

ตัวบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การวิจัย	4.80	0.44	มากที่สุด
6. คุณธรรม จริยธรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.96	0.17	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, $SD = 0.17$) และเมื่อพิจารณารายตัวบ่งชี้ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมี

มนุษย์สัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมพัฒนา
ผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 6) คุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X}$ = 5.00, SD = 0.00) และ
5) การวิจัย ($\bar{X}$ = 4.80, SD = 0.44) ตามลำดับ

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้าง ตัวบ่งชี้

สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ปทุมธานี

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐาน	ความถี่	ร้อยละ
1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
ผู้บริหารโรงเรียน	65	41.94
ครูพลศึกษา	65	41.94
หัวหน้าวิชาการ	25	16.12
รวม	155	100.00
2. ประสบการณ์การทำงาน		
1 – 10 ปี	58	37.42
11 – 20 ปี	60	38.71
21 ปีขึ้นไป	37	23.87
รวม	155	100.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 155 คน พบว่า
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ส่วนใหญ่เป็น ครูพลศึกษา จำนวน 65 คน คิดเป็น ร้อยละ
41.94 และผู้บริหารโรงเรียน มีจำนวน 65 คน คิดเป็น ร้อยละ 41.94 ประสบการณ์การ
ทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 11-20 ปี จำนวน 60
คน คิดเป็น ร้อยละ 38.71

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และความถี่ เพื่อบรรยายถึงลักษณะของข้อมูล การแจกแจงของข้อมูล และการกระจายของข้อมูลของตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูพลศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และความถี่ของตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาปทุมธานี

ที่	ตัวบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	Kur	Skew	ระดับ
1	ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย (A)	4.78	0.24	4.64	-1.74	มากที่สุด
2	การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา (B)	4.56	0.64	1.62	-1.74	มากที่สุด
3	การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับ ทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร (C)	4.72	0.51	4.94	-2.38	มากที่สุด
4	การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ (D)	4.69	0.61	3.13	-2.14	มากที่สุด
5.	การวิจัย (F)	4.56	0.42	1.04	-0.52	มากที่สุด
6.	คุณธรรม จริยธรรม (E)	4.74	0.54	4.22	-2.33	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.69	0.46	2.73	-1.90	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณารายตัวบ่งชี้พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย (A) รองลงมาได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม (E) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร (C) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (D) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา (B) และการวิจัย (F)

ตามลำดับ ซึ่งตัวบ่งชี้ทั้ง 6 ตัว มีค่าเฉลี่ย ระหว่าง 4.56 – 4.78 ซึ่งมีค่ามากกว่า 3.00 สามารถคัดเลือกตัวบ่งชี้เพื่อกำหนดโมเดลที่จะนำไปทดสอบได้

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

จากข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบตัวแปรต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

	A	B	C	D	E	F
A	1					
B	0.103	1				
C	.284**	.340**	1			
D	.258**	.283**	.851**	1		
E	0.154	0.079	.345**	.267**	1	
F	.317**	-0.032	0.056	0.061	-0.068	1

** . มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 14 พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (D) กับการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร (C) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.851 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ คุณธรรม จริยธรรม (E) กับการวิจัย (F) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.068 ดังแสดงในตาราง 15

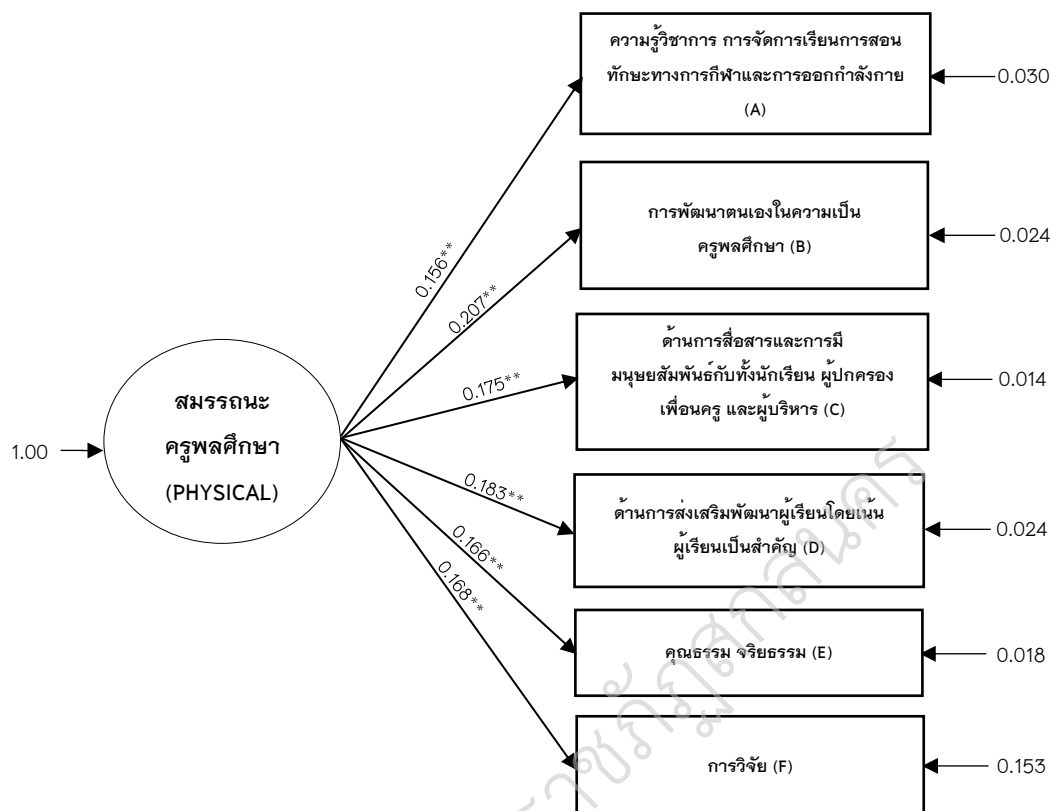
ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ค่า KMO and Bartlett's Test

สถิติ	ผลที่ได้
Kaiser–Meyer–Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO)	.609
Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square	265.357
df	15
Sig.	.000

จากตาราง 15 พบว่า ค่า Kaiser–Meyer–Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ .609 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ และค่า Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้

2.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อพัฒนาโมเดลโครงสร้าง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน สามารถสร้างโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ได้ดังภาพประกอบ 4

Chi-Square = 10.490, df = 8, p-value = 0.232, RMSEA = 0.045

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพประกอบ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อพัฒนาโมเดล
โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเชิงของโมเดลการวัดสมรรถนะ
ครูพลศึกษา

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²	FS
	b(SE)	β			
1. ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย (A)	0.156	0.655	-	0.429	0.601
2. การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา (B)	0.207(0.025)	0.800	8.223**	0.640	1.073
3. การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้ง นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร (C)	0.175(0.021)	0.827	8.407**	0.685	1.544

ตาราง 16 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²	FS
	b(SE)	β			
4. การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (D)	0.183(0.023)	0.763	7.868**	0.581	0.638
5. การวิจัย (F)	0.166(0.038)	0.391	4.422**	0.153	0.136
6. คุณธรรม จริยธรรม (E)	0.168(0.021)	0.785	8.060**	0.617	0.891

Chi-Square = 10.490, df = 8, p-value = 0.232, RMSEA = 0.045, RMR = 0.002, GFI = 0.979, AGFI=0.946, KMO = 0.609 Bartlett's Test = 265.357, df = 15, p-value = .000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

- ไม่รายงานค่า t และ SE เนื่องจากเป็นพารามิเตอร์บังคับ

(Constrained Parameter)

จากตาราง 16 และภาพประกอบ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของสมรรถนะครูพลศึกษา พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 10.490 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 10.490$; df = 8 ; p = 0.232) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.311 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาดัชนีวัดความคลาดเคลื่อน ได้แก่ ค่ารากกำลังสองของค่าเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.002 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.044 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ เพราะมีค่าน้อยกว่า .05 ส่วนค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง ได้แก่ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.979 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.946 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้เพราะมีค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องที่กล่าวมาเป็นไปตามเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้แต่ละตัว พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ 0.391 ถึง 0.827 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวบ่งชี้การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร (C) มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 0.827 รองลงมา คือ การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา (B) มีค่าน้ำหนัก 0.800 คุณธรรม จริยธรรม (E) มีค่าน้ำหนัก 0.785

การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (D) มีค่าน้ำหนัก 0.763 ความรู้
วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย (A) มีค่า
น้ำหนัก 0.655 และการวิจัย (F) มีค่าน้ำหนัก 0.391 ตามลำดับ

3. ผลการพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปึงกาฬ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานมัธยมศึกษาปึงกาฬ

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1	คำชี้แจง	5.00	0.00	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้	5.00	0.00	มากที่สุด
3	ประโยชน์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้	5.00	0.00	มากที่สุด
4	ความเป็นมา แนวคิดของสมรรถนะครูพลศึกษา	4.80	0.44	มากที่สุด
5	ตัวบ่งชี้และการพิจารณาสมรรถนะครูพลศึกษา	4.60	0.54	มากที่สุด
6	เกณฑ์การตัดสินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด
7	แบบประเมินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.91	0.24	มากที่สุด

จากตาราง 17 พบว่า คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามีความ
เหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาความ
เหมาะสมเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดซึ่งมีค่า
เท่ากัน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ คำชี้แจง วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ ประโยชน์ของ
คู่มือการใช้ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การตัดสินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา และแบบประเมินตัว
บ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่
ตัวบ่งชี้และการพิจารณาสมรรถนะครูพลศึกษา ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยมีสมมติฐานการวิจัย คือโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา โดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยจำนวน 10 แหล่ง และการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตารางสังเคราะห์ และแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี กับข้อมูลเชิงประจักษ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2568 รวมทั้งสิ้น 155 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน หัวหน้าวิชาการ 25 คน และ ครูพลศึกษา จำนวน 65 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามลำดับต่อไปนี้

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา มี 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียนผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย และ 6) คุณธรรม จริยธรรม โดยทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 10.490$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.232$, $GFI = 0.979$, $AGFI = 0.946$, $RMSEA = 0.045$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวบ่งชี้ทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ พบว่ามีค่าตั้งแต่ 0.391 – 0.827 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา พบว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความเหมาะสมเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำชี้แจงวัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ ประโยชน์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การตัดสินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา และแบบประเมินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้และการพิจารณาสมรรถนะครูพลศึกษา

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ดังต่อไปนี้

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มี 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) ด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย และ 6) คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ อิศรี สะอีดี (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ พบว่าสมรรถนะครูพลศึกษามี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัล 5) การพัฒนาตนเองในความเป็น ครูพลศึกษา และ 6) การปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญยพรรณ หมื่นละม้าย (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูพลศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าสมรรถนะครูพลศึกษามี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษาและกีฬา 2) บุคลิกภาพและความสามารถทางพลศึกษาและกีฬา 3) ความมุ่งมั่นตั้งใจและจริยธรรมทางพลศึกษาและกีฬา 4) อุทิศการณวิชาชีพครู 5) ความเป็นผู้นำและการยอมรับผู้อื่น 6) ความพอเพียงและจิตสาธารณะ 7) การสร้างความสัมพันธ์ในสังคมพหุวัฒนธรรม และ 8) การสร้างเสริมสุขภาวะ

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทะเนศ วงศ์นาม (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเองของครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า สมรรถนะด้านวิชาการครูพลศึกษามี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน และทักษะทางการกีฬา 2) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ ทั้งกับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครูและผู้บริหาร 4) การรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล 5) การพัฒนา

ตนเองในความเป็นครูพลศึกษา และ 6) การปรับตัวให้เข้ากับนักเรียน และยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง และผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาป๋ายงาพ พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทุกตัวมีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ คือค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.00 เพื่อดีคัสสรกำหนดไว้ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง แสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา ด้านการสื่อสารและการมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียนผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคุณธรรม จริยธรรม และ การวิจัย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัยรวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูพลศึกษา รวมถึงผู้วิจัยได้ดำเนินการหลายขั้นตอนเพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา โดยได้คำนึง ถึงการนำข้อมูลมาร่างตัวบ่งชี้ สร้างแบบสอบถามเพื่อหาคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาถึงผู้เชี่ยวชาญ เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00 แล้วผู้วิจัยทำแบบสอบถามถึงผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และครูพลศึกษา เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .944 จึงถือว่าตัวบ่งชี้ใช้ได้ทุกตัว นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอารัตน์ ราชพัฒน์ (2554) ที่พัฒนาตัวบ่งชี้ตามขั้นตอนดังกล่าวจนได้ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ของ Nardo, et al. (2005); Blank (1993); Burstein, Oakes, and Guiton. (1992); Johnstone. (1981) (อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัยม 2551) ที่พัฒนาตัวบ่งชี้ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาตัวบ่งชี้ การนิยามตัวบ่งชี้ การรวบรวมข้อมูลการสร้างตัวบ่งชี้ การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และการนำเสนอรายงาน

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาป๋ายงาพ กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของ โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า ทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ สมรรถนะครูพลศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นถึงความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในสถานศึกษา โดยสะท้อนบทบาทหน้าที่ของครูพลศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ สังคม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) และคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูป การศึกษา (2562) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะครูอย่างเป็นระบบและ สอดคล้องกับบริบทการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้านความรู้วิชาการ การจัดการเรียน การสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย สะท้อนถึงความสามารถของครู พลศึกษาในการบูรณาการความรู้ทางทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อออกแบบและจัดการเรียน การสอนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหว สมรรถภาพ ทางกาย และการมีพฤติกรรมออกกำลังกายที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Darling-Hammond และคณะ (2020) ที่ชี้ให้เห็นว่าความรู้เชิงวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู มีผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพล ศึกษา แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของครู ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติทางวิชาชีพ เพื่อให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ขององค์ความรู้ด้านพลศึกษาและการออกกำลังกาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ OECD (2019) ที่เน้นว่าการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับ คุณภาพการศึกษา ด้านการสื่อสารและการ มีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร สะท้อนถึงบทบาทของครูพลศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และการประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Fullan (2018) ที่กล่าวว่าการสื่อสารและความร่วมมือ ในสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน คุณภาพการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แสดงให้ เห็นถึงการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความต้องการ และศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน ครูพลศึกษามีบทบาทในการออกแบบ กิจกรรมที่

ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ UNESCO (2021) ที่เน้นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นพื้นฐานสำคัญของความเป็น ครูพลศึกษา โดยครูที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพย่อมเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนทั้งด้านพฤติกรรม สุขภาพ และการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคุรุสภา (2562) ที่เห็นว่าจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นหัวใจของความเป็นครูมืออาชีพสำหรับสมรรถนะครูพลศึกษา ด้านการวิจัย สะท้อนถึงความสามารถของครูพลศึกษาในการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ แก้ไขปัญหา และยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Creswell และ Guetterman (2019) ที่ชี้ให้เห็นว่าการใช้การวิจัยเป็นฐานช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการเรียนรู้อะไรและการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา พบว่า คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา มีความเหมาะสมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยเพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ รวมทั้งนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของคู่มือ จึงทำให้ได้คู่มือที่มีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของบัลลังก์ มะเจียว (2565) ที่กล่าวว่าคู่มือที่ดีจะต้องมีรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ วัตถุประสงค์ของการใช้คู่มือ รายละเอียดตัวบ่งชี้ วัตถุประสงค์การประเมินและเกณฑ์การประเมิน และสอดคล้องแนวคิดของ นิภาวรรณ เดชบุญ (2564) ที่กล่าวว่าคู่มือควรมีองค์ประกอบให้เหมาะสมกับชนิดหรือประเภทของคู่มือนั้น ๆ ได้แก่ คำชี้แจง วัตถุประสงค์ของคู่มือ ประโยชน์ของคู่มือ การใช้ตัวบ่งชี้ ความเป็นมา แนวคิด และความสำคัญ นิยาม เนื้อหาสาระขององค์ประกอบตัวบ่งชี้ และร่องรอยประเด็นการพิจารณาการประเมินแต่ละตัวบ่งชี้ แนวทางการนำตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินไปใช้ สรุปผลการประเมินและการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน และผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถนำตัวบ่งชี้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล และพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษาในสังกัด

1.2 ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สามารถนำผลวิจัยครั้งนี้ไปกำหนดเป็นกรอบในการประเมินและพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา

1.3 ครูพลศึกษาสามารถนำตัวบ่งชี้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประเมินตนเอง ให้ได้สารสนเทศเพื่อใช้ในการพัฒนาตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผลการวิจัยพบว่าตัวบ่งชี้การสื่อสาร และการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ดังนั้นควรนำไปวิจัยพัฒนาโปรแกรม หรือหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อพัฒนาครูพลศึกษาให้มีสมรรถนะสูง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้

2.2 ควรนำตัวบ่งชี้จากการวิจัยครั้งนี้ไปวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างแบบประเมินสมรรถนะครูพลศึกษาเพื่อให้ครูพลศึกษาใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบตนเอง เพื่อให้ได้สารสนเทศในการพัฒนาตนเอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ศิรินิมิตกุล. (2553). การพัฒนาคู่มือการควบคุมคุณภาพสินค้าบริษัทเจเนซิส แอสโซซิเอต จำกัด. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรธนา โพธิ์เต็ง. (2558). การพัฒนาทักษะการสื่อสารและความสามารถในการทำโครงการโดยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรรณิกา เรตมอนด์. (2559). ตัวบ่งชี้ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- กรุณา ศรีแสน. (2561). การพัฒนาตัวบ่งชี้และแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำที่ยั่งยืนสำหรับผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ป.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กาญจนา แสงสารพันธ์. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะภาวะผู้นำทางวิชาการของบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ป.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กัญญ์วรา ผลเจริญ. (2559). การศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กัลญา โอภาสเสถียร. (2561). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมของอาจารย์หลักสูตรนานาชาติ. วิทยานิพนธ์ ป.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤติยา อริยา, วารินทร์ แก้วอุไร และเพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 5(2)ล 1-17.
- กิตติชัย แสนสุวรรณ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ป.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- กิริติภรณ์ ศรีทะหา. (2562). การพัฒนาแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกศกัญญา กตแก้ว. (2558). สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครพนม: มหาวิทยาลัยนครพนม.
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรมพลศึกษา. (2560)). ยุทธศาสตร์สถาบันพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560 (ฉบับปรับปรุง) ปิงปประมาณ พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ. พิมพ์ลักษณ์.
- _____. (2566). แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ของกรมพลศึกษา. กรุงเทพฯ.
- กฤษฎา ดวงดีลี. (2560). การสร้างคู่มือการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ต สำหรับครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- คัมภีร์ สุดแท้. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ ป.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จริยา กิตติธรรม. (2560). การพัฒนาหลักสูตรอบรมการเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อป้องกันยาเสพติด สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านปลาหลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จรรยา พานิชย์พลินไชย. (2559). การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 22(2) : 25-37.
- เจริญ ภูวจิตร. (2560). การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2568, จาก <http://www.nidtep.go.th/webnidtep2015/files>.
- จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2561). โปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 3): โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จิรวดี ทวีโชติ. (2561). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิตตานันท์ สุพรมอินทร์. (2559). การพัฒนาแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตติการ ชัยภักดี และทัศนศิริ สว่างบุญ. (2560). แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะ
ในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
นครราชสีมา, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 8(1), 155-170.
- จิตรัตตา ธรรมเทศ (2561). สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก
<https://journal.lib.buu.ac.th/index.php/ejes/article/view/6518>. วันที่สืบค้น
21/07/2569.
- จุฑาพิชญ์ ธรรมศิลป์. (2557). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ของครูใน
ศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เจษฎา กลยนิย. (2565) การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จร ประสงค์สุข. (2560). รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ฉัตรชัย สุตรสุคนธ์. (2563). สมรรถนะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ในกลุ่มโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี.
- ชวน ภารังกุล. (2556). การศึกษาความเป็นองค์การนวัตกรรมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เซน รมพฤกษ์. (2563). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพของครู
ในโรงเรียนบ้านนาสารอำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์
ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

- จิตติมา ภมรคล. (2560). สมรรถนะครูพลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษ
ที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 44(2), 101–115.
- จิตินันท์ นันทะศรี. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- เด่น ครองคัมภีร์, พงษ์เอก สุกใส และภูฟ้า เสวกพันธ์. (2563). สมรรถนะด้านการวิจัย
ในชั้นเรียนกับการเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วมสำหรับครูพลศึกษา.
วารสารศึกษาศาสตร์ พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร, 22(1), 1–14.
- ทะเนศ วงศ์นาม. (2565). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการด้วยการเรียนรู้
แบบนำตนเองของครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทศนา แหมมณี. (2561). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ทักษิณ เกษตัน. (2561). สมรรถนะหลักของครูพลศึกษาในยุคการศึกษาไทย 4.0.
วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 15(3), 88–102.
- ชนกฤต อินธิรัชย์. (2566). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะ
ด้านการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- ธัญสินี เล่าลัม. (2562). การประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็น
พิเศษ. *วารสารวิทยาลัยราชสุดา*, 15(2), 94.
- ธงชาติ พู่เจริญ. (2559). การพัฒนากลยุทธ์การผลิตครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21.
วารสารคณะพลศึกษา, 19(1): 152–166.
- นนทนันต์ เผ่าภูรี. (2567). การพัฒนาโมเดลสมรรถนะครูพลศึกษาเพื่อการเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ 21. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 11(1), 98–113.
- นรรักษ์ ผันเชียร. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดล ซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- นาริรัตน์ คำสุข. (2564). การพัฒนาครูตามแนวคิดสมรรถนะเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 47(3), 112–128.
- นิตยา พรหมพินิจ. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ด. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- นิภาวรรณ เดชบุญ. (2564). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการนิเทศของศึกษานิเทศก์
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ปร.ด.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นฤมล มิ่งขวัญ. (2565). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- น้ำทิพย์ วโรตมดำรง. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บัญชา วิชาญวดี. (2550). การพัฒนารูปแบบมาตรฐานอาชีพเพื่อประยุกต์ใช้ในประเทศ
ไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- บุญยพรรณณ์ หมื่นละม้าย. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูพลศึกษา
ในสามจังหวัดชายแดนใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ประกริต รัชวัตร. (2560). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหารสถานศึกษา
พยาบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ด. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นในเขตภาคตะวันออก. วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มมร”
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 8(1), 125–136.

- พระครูปลัดณัฐกร ปฏิภาณเมธี. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการสอนภาษาไทยของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ปีการศึกษา 1/2562. วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา. เข้าถึงได้จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JBS/article/view/264158>. สืบค้นเมื่อ 7/05/2568
- พัชรมัย อินอ่อน. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู ในสถานศึกษาโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พัชรินทร์ ถาบันแก้ว. (2566). ทักษะการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พงศธร โพธิ์จิตร. (2561). การพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพวัล ไชยทองศรี. (2558). การพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของโรงเรียนกลุ่มเกาะแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- ไพวัล ไชยทองศรี. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้การทำงานเป็นทีมของครูในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- พูลพงศ์ สุขสว่าง. (2556). โมเดลสมการโครงสร้าง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- พฤษ หงษ์. (2560). การพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก. วารสารพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 19(1), 55–69.
- ภาคพล อนุรักษเลขา. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน มาตรฐานสากล. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- ภัทราภรณ์ หลอดเหลา. (2565). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทีมของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภูรี ธรรม์ควนิช และ นนทนต์ เผ่าภูรี. (2567) การศึกษาสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษ
ที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์. เข้าถึงได้จาก
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/275345>. สืบค้นเมื่อ
มณฑาทิพย์ นามนุ .(2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี :
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ยงจิตร สัพโส. (2561). การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดีของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ยุพิน อินธิแสง. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556.
กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วณิช นิรันตรานนท์. (2552). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและ พลศึกษา ที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในเขตบริการ
ของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1. ปริญญาโท ค.ด.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วนิดา ภูขำนิ. (2564). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะหลักของครูพลศึกษาใน
สถานศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิง
พื้นที่, 7(2), 142–157.
- วลัยลักษณ์ กลิ่นสุคนธ์. (2558). คุณลักษณะที่ดีของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

- วราภรณ์ สมคิด. (2567). สมรรถนะหลักของครูพลศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารพลศึกษา และกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 19(1), 45-58.
- วรทัศน์ วัฒนชีวโนปกรณ์. (2562). รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะสื่อสาร สำหรับนิสิต นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2565). การวิจัยทางการศึกษา: แนวคิดและการประยุกต์ใช้. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- _____. (2568). วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา. สกลนคร: โรงพิมพ์สมศักดิ์การพิมพ์.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2561). หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้พลศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2561). กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิชา พรหมโชติ. (2564). การเสริมสร้างสมรรถนะครูพลศึกษาด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. วารสารพลศึกษาและสุขภาพศึกษา, 13(1), 34-49.
- วีระเชษฐ ฮาดิเศษ. (2561). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ด.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศกลวรรณ เปลี่ยนขำ. (2550). การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาครูสำหรับกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. คุรุภัณฑ์ ด.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริภัสสร คนเย็น. (2566). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2559). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 12) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2558). การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้เป็นฐาน. เข้าถึงได้จาก www.addkute3.com/wp-content/uploads/2011/11/place_base.pdf.
- สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. (2563). โปรแกรม Mplus กับการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สพิขญา พันธุ์เดช. (2563). การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
สำหรับสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
เข้าถึงได้จาก <http://202.28.34.124/dspace/handle/123456789/1005>.
- สิริกร ประสบสุข. (2555). การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้
เพิ่มเติมภาษาอังกฤษสำหรับครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม.,
อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- สมเกียรติ กาทองทุ่ง. (2558). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษาใน
สถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน. วารสาร
อิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 9(2), 144-158.
- สมบุญ ศิลปรุ่งธรรม. (2565). การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของคณบดีใน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนัก
นายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2564). คู่มือการ
ดำเนินงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการ
ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา. สำนักงาน
ก.ค.ศ.: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่
สอง พ.ศ. 2552 – 2561. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ.
- _____. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

- โลว พลพุทรา. (2557). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ด. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เสาวลักษณ์ ประมาน และคณะ. (2565). สมรรถนะครูพลศึกษา. *วารสารศิลปศาสตร์
และวิทยาการจัดการ*, 9(1), 153-180.
- อนงค์นาถ เคนโพธิ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ครูพลศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม*. 26(4), 210-225.
- อมร พิมพศรี และคณะ. (2566). การพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21. *วารสาร
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, 22(2), 77-95.
- อมรรัตน์ เตชะนอก (2563). การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารมหาจุฬ
นาครทรรค*, 7(9), 1-15.
- อมรรัตน์ สิงโต. (2560). การพัฒนาตัวบ่งชี้การทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ด. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อริยาพร ไตรรัตน์. (2560). การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะชีวิตและอาชีพในศตวรรษที่ 21
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- อริศรา อุ่มสิน. (2560). การศึกษาการทำงานเป็นทีมของครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อัจฉริยะ เจริญไวยิ่ง และอุไร สุทธิแย้ม. (2565). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อ
ภาวะผู้นำร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต
ศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.
วารสารปัญญา, 29(1), 60-69. เข้าถึงได้จาก [https://so06.tci-](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/panya-thjo/article/view/254065/172458)
[thaijo.org/index.php/panya-thjo/article/view/254065/172458](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/panya-thjo/article/view/254065/172458).

- อัฒนศักดิ์ ลิทธิ. (2561). *องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อัสนี สะอีดี. (2561). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ*. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์. (2550). *มาตรฐานวิชาชีพครูสุขศึกษาและพลศึกษา. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 35(4), 57-63.*
- ฮาดัน สาอุ. (2565). *การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสุคิริน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Boyatzis, R. E. (1982). *The Competent Manager: A model for Effective Performance*. John Wiley & Sons. <https://archive.org/details/competentmanager0000boya>.
- Darling-Hammond, L. (2017). *Testing for Competence Rather than for 'Intelligence'*. *American Psychologist*, 72(6), 512–523.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Education and psychological measurement*, 30(3), 607–610.
- Leithwood, K., & Mascal, B. (2008). *Collective leadership at the school and district Level: For models, more questions*. *Leadership and Policy in School*. 7(4), 449–491.
- Likert, R. (1961). *New Pattern of Management*. New York: McGraw-Hill.
- McClelland, D. C. (1973). *Testing for Competence Rather than for "Intelligence"*. *American Psychologist*, 28(1), 1–14.
- Phothong, S. and Chaisanit, S. (2022). *Competency Development of Physical Education Teachers in Thailand*. *Journal of Education Studies*, 30(3), 112–126.

- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). (n.d.). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. <https://eric.ed.gov/?id=ED336049>Classroom. Jossey-Bass. designs, case example, and trip. John Wiley & Sons.
- Cavide, D. (2017). *The Effect of Active Learning Approach on Attitudes of 7th Grade Student*. International Journal of Instruction. 10(4): 129–144.
- Eliophotou Menon M. (2014). *The relationship between transformational leadership, perceived leader effectiveness and teachers' job satisfaction*. Journal of Educational Administration. 52(4): 509–528.
- McEwan, K. (2003). *7 steps to effective instructional leadership*. California: Corwin.
- Pani, A. (2017). *Academic Leadership: Concept, Attributes and Practices*. University News, Association of Indian Universities. 55(49): 17–25.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย
เรียน ดร.นพวิทย์ แกสมาน

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๔๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย
เรียน นายเดชา แสงจันทร์

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปิงกาหน" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๙๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเป็นวิทยุคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน นายปราโมทย์ คำเพชรดี

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟื่องสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตกระทำการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย
เรียน นายธงชัย พลวิวัฒน์

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาริทยุโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตกระทำการที่ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย
เรียน นางจันทนา สมบัติมนต์

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรวัฒน์ สัทธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ไสว พลพุดธา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปิงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเลียง ศรีนนท์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟื่องสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายณรินทร์ พิทักษ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวพัชรี หาได้

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนงามศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนดงมะไฟวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอาภาคารอนันต์ศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวานรนิวาส

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของคู่มือ

เรียน ดร.วิวัฒน์ คำแสนพันธ์

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของคู่มือการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของคู่มือ
เรียน ดร.ชวนะ ทวีอุทิศ

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี
รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร
วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของคู่มือ
เรียน นายโชคชัย ชินโน

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของคู่มือการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของคู่มือ
เรียน นายเฉลิม รัตนชัย

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี
รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร
วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของคู่มือ
เรียน ว่าที่ร้อยตรีณัฐพล พรหมพุด

ด้วย นายสพล สุภรณ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี
รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร
วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสพล สุภรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๘๕๖ ๓๐๔๐

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะ
ครูพลศึกษา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ดร.นพวิทย์ แกสมาน อาจารย์
สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายเดชา แสงจันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงโขงหลงวิทยาคม
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
3. นายปราโมทย์ คำเพชรดี ผู้อำนวยการโรงเรียนเซกา
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
4. นายธงชัย พลวิวัฒน์ ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเซกา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
5. นางจันทนา สมบัติมนต์ ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพรเจริญวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะสมรรถนะครูพลศึกษา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ผศ.จีรวัฒน์ ลัทธธรรม อาจารย์
สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.ไสว พลพุดธา ผู้อำนวยการโรงเรียนพรเจริญวิทยา
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
3. นายเถลิง ศรีนนท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองหิ้งพิทย
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
4. นายนรินทร์ พิทักษ์ ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบึงกาฬ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
5. นางสาวพัชรี หาได้ ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบึงกาฬ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ดร.วีรวัฒน์ คำแสนพันธ์ อาจารย์
สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.ชวนะ ทวีอุทิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงกาฬ
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
3. นายโชคชัย ชินโน ผู้อำนวยการโรงเรียนโซพิลย์วิทยาคม
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
4. นายเฉลิม รัตนชัย ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนโซพิลย์วิทยาคม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ
5. ว่าที่ร้อยตรีณัฐพล พรหมพุด ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
โรงเรียนบึงกาฬ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบึงกาฬ

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษา

**แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษา ประกอบการวิจัย**

ชื่อเรื่องงานวิจัย

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาป๋ายงกัน

DEVELOPMENT OF COMPETENCY INDICATORS OF PHYSICAL
EDUCATION TEACHERS IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BUENG KAN

ข้อมูลผู้วิจัย

นายสพล สุภรณ์

นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-5856-3040 E-mail: manu290960@gmail.com

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟ่งสวัสดิ์

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรณทอง

กรรมการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนา
ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
บึงกาฬ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษาซึ่งมี 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการ
สอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครู
พลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู
และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย
และ 6) คุณธรรม จริยธรรม แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย
3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา
เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยระดับความเหมาะสมของ
ตัวบ่งชี้ มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ท่านได้พิจารณาประเมินความเหมาะสมของ
ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นายสพล สุภรณ์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ.....สกุล.....

2. สถานที่ทำงาน.....

3. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ หัวหน้าวิชาการ
- ☐ ครูพลศึกษา

4. วุฒิการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี สาขา.....
- ☐ ปริญญาโท สาขา.....
- ☐ ปริญญาเอก สาขา.....
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

5. ประสบการณ์/ตำแหน่งทางวิชาการ/วิทยฐานะ

☐ 1 – 10 ปี	☐ ชำนาญการพิเศษ
☐ 11 – 20 ปี	☐ เชี่ยวชาญ
☐ 21 ปี ขึ้นไป	☐ อาจารย์
	☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
	☐ รองศาสตราจารย์

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา : สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษามีความรู้ทางด้านวิชาการทั้งทางพลศึกษาและโดยทั่วไป สามารถที่จะแยกแยะการเคลื่อนไหวทักษะย่อยของการสอนกีฬาได้อย่างถูกต้อง และครูพลศึกษาควรมีสมรรถนะที่พึงประสงค์ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมพัฒนา ผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย และ 6) คุณธรรม จริยธรรม ดังนี้

ข้อ	ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย (หมายถึง ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผล ประเมินผล สามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และสามารถจัดการแข่งขันได้ อีกทั้งความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย)					
2	การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา (หมายถึง ครูพลศึกษา มีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาตนเองโดย					

ข้อ	ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา เรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะ กับเจตคติ และพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา)					
3	การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร (หมายถึง ครูพลศึกษามีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา มีความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้ เข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนครูเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม วางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ)					
4	การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (หมายถึง ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน สามารถทำให้นักเรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ)					

ข้อ	ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
5	การวิจัย (หมายถึง ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม สามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาปัจจุบัน)					
6	คุณธรรม จริยธรรม (หมายถึง ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจ นักกีฬา มีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ครีธาต่อวิชาชีพ มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน)					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ขอพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่าน
 นายสพล สุภรณ์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างตัวบ่งชี้กับนิยามศัพท์เฉพาะ

ชื่อเรื่องงานวิจัย

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

DEVELOPMENT OF COMPETENCY INDICATORS OF PHYSICAL
EDUCATION TEACHERS IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BUENG KAN

ข้อมูลผู้วิจัย

นายสพล สุภรณ์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-5856-3040 E-mail: manu290960@gmail.com

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง

กรรมการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ
2. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 การประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะขององค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
3. กรุณาตอบแบบสอบถามและกรอกข้อมูลทุกข้อ ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเพื่อการวิจัยเท่านั้น และจะวิเคราะห์ข้อมูลเป็นภาพรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่ประการใด
4. ในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใครขอความอนุเคราะห์ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง

โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1, 0 หรือ -1 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

หากท่านเห็นว่าข้อใดควรปรับปรุงแก้ไข ขอความกรุณาได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความชัดเจนและความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นายสพล สุภรณ์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม.....

ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....

ตอนที่ 2 การประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะของ สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บึงกาฬ

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ทางขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ หากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
กรุณาเขียนลงในช่องข้อเสนอแนะ

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
0	ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้าน วิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา			✓	
00	ครูพลศึกษามีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษา ดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้ และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ		✓		

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามแน่ใจว่าข้อความข้างต้น (ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้
ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา) แน่ใจว่าตรงกับข้อสอดคล้องกับ
นิยามศัพท์เฉพาะ

ข้อ 00 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า (ครูพลศึกษามีการเข้าร่วมอบรม
สัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุม
วิชาการต่าง ๆ) ไม่แน่ใจว่าข้อความข้างต้นเป็นตรงกับข้อสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

สมรรถนะครูพลศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษามีความรู้ทางด้านวิชาการทั้งทางพลศึกษาและโดยทั่วไป สามารถที่จะแยกแยะและการเคลื่อนไหวทักษะย่อยของการสอนกีฬาได้อย่างถูกต้อง และครูพลศึกษาควรมีสมรรถนะ ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ 1) ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา 3) การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อครู และผู้บริหาร 4) การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวิจัย 6) คุณธรรม จริยธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย หมายถึง ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญา และหลักการพลศึกษา สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล สามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และสามารถจัดการแข่งขันได้ อีกทั้งความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา				
2	ครูพลศึกษาสามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน				
3	ครูพลศึกษาสามารถวางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน				
4	ครูพลศึกษามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล				
5	ครูพลศึกษาสามารถวิเคราะห์จุดหมายหลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา				

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
6	ครูพลศึกษาสามารถจัดการแข่งขันได้				
7	ครูพลศึกษามีความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ				
8	ครูพลศึกษาสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย				

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษา มีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของ ตนเอง อยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาตนเองโดยการ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา เรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้ การสอน มีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะ กับเจตคติ และพัฒนาตัวเอง ให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ครูพลศึกษา มีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน				
2	ครูพลศึกษา มีการศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุม วิชาการต่าง ๆ				
3	ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการ ทำงานของตนเองอยู่เสมอ				
4	ครูพลศึกษารับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และ นำมาพัฒนาตนเอง				
5	ครูพลศึกษา มีการพัฒนาตนเองโดยการ ศึกษา หาความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา				
6	ครูพลศึกษา เรียนรู้เทคนิควิธีการ ใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ				

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
7	ครูพลศึกษามีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะและเจตคติเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา				
8	ครูพลศึกษาพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา				

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร หมายถึง ครูพลศึกษามีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา มีความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้ เข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนครูเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม วางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ครูพลศึกษามีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา				
2	ครูพลศึกษาความสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน				
3	ครูพลศึกษาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี				
4	ครูพลศึกษาสามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้				
5	ครูพลศึกษาสามารถเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้				
6	ครูพลศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้				

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
7	ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน				
8	ครูพลศึกษาสามารถสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม				
9	ครูพลศึกษาวางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ				

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้				
2	ครูพลศึกษาสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน				
3	ครูพลศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง				
4	ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ				

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การวิจัย หมายถึง ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม สามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาปัจจุบัน

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย				
2	ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม				
3	ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้สถิติในการวิจัยได้เหมาะสม				
4	ครูพลศึกษาสามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษา				
5	ครูพลศึกษาสามารถนำผลวิจัยมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา				

ตัวบ่งชี้ที่ 6 คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจ นักกีฬา มีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ครีธาต่อวิชาชีพ มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา				
2	ครูพลศึกษามีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ				

ข้อ	ข้อคำถาม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
3	ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข				
4	ครูพลศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด				
5	ครูพลศึกษาศรัทธาต่อวิชาชีพ				
6	ครูพลศึกษามีกิจกรรมร่ายรำที่งดงาม มีสัมมาคารวะ และวางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย				
7	ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะครูพลศึกษา
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่าน
นายสพล สภรณ์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. แบบสอบถามประกอบการวิจัย

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

ชื่อเรื่องงานวิจัย

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาป๋งกาฬ

DEVELOPMENT OF COMPETENCY INDICATORS OF PHYSICAL
EDUCATION TEACHERS IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BUENG KAN

ข้อมูลผู้วิจัย

นายสพล สุภรณ์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-5856-3040 E-mail: manu290960@gmail.com

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวพร วรรณทอง

กรรมการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีตามความคิดเห็นของท่าน

2. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษา

3. กรุณาตอบแบบสอบถามและกรอกข้อมูลทุกข้อ ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเพื่อการวิจัยเท่านั้น และจะวิเคราะห์ข้อมูลเป็นภาพรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่ประการใด

4. ในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใครขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยระดับความคิดเห็นเป็นดังนี้

5 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สมรรถนะครูพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายสพล สุภรณ์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
☐ หัวหน้าวิชาการ
☐ ครูพลศึกษา

2. ประสบการณ์การทำงาน

- ☐ 1 – 10 ปี
☐ 11 – 20 ปี
☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1.1 ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการ
ออกกำลังกาย

1.2 การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา

1.3 การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู
และผู้บริหาร

1.4 การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.5 การวิจัย

1.6 คุณธรรม จริยธรรม

ตัวอย่าง

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้าน วิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา		✓			

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ระดับความคิดเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ระดับความคิดเห็น 4 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในการที่ครูพลศึกษาเป็น
ผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษาอยู่ในระดับ มาก

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย						
1	ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา					
2	ครูพลศึกษาสามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน					
3	ครูพลศึกษาสามารถวางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน					
4	ครูพลศึกษามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล					
5	ครูพลศึกษาสามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา					
6	ครูพลศึกษามีความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ					
7	ครูพลศึกษาสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย					
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา						
8	ครูพลศึกษามีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน					
9	ครูพลศึกษามีการศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ					
10	ครูพลศึกษารูจักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ					

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
11	ครูพลศึกษารับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง					
12	ครูพลศึกษามีการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา					
13	ครูพลศึกษาเรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ					
14	ครูพลศึกษามีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะและเจตคติเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา					
15	ครูพลศึกษาพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา					
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อครู และผู้บริหาร						
16	ครูพลศึกษามีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา					
17	ครูพลศึกษาความสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
18	ครูพลศึกษาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี					
19	ครูพลศึกษาสามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้					
20	ครูพลศึกษาสามารถเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้					
21	ครูพลศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้					
22	ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน					

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
23	ครูพลศึกษาสามารถสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม					
24	ครูพลศึกษาวางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ					
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						
25	ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้					
26	ครูพลศึกษาสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน					
27	ครูพลศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง					
28	ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ					
ตัวบ่งชี้ที่ 5 การวิจัย						
29	ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัย					
30	ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม					
31	ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้สถิติในการวิจัยได้เหมาะสม					
32	ครูพลศึกษาสามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาสร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษา					
33	ครูพลศึกษาสามารถนำผลวิจัยมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา					

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ตัวบ่งชี้ที่ 6 คุณธรรม จริยธรรม						
34	ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา					
35	ครูพลศึกษามีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ					
36	ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข					
37	ครูพลศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับอย่าง เคร่งครัด					
38	ครูพลศึกษาศรัทธาต่อวิชาชีพ					
39	ครูพลศึกษามีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ และวางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย					
40	ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน					

4. แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมของ
คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

**แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสม
ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ**

ประกอบกรวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

ผู้วิจัย นายสพล สุภรณ์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง	กรรมการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสม
ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเหมาะสมคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษา

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมคู่มือการ
ใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย และ
ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
☐ หัวหน้าวิชาการ ☐ ครูพลศึกษา

4. ประสบการณ์/ตำแหน่งทางวิชาการ/วิทยฐานะ

- ☐ 5 – 10 ปี ☐ชำนาญการพิเศษ
☐ 11 – 15 ปี ☐เชี่ยวชาญ
☐ 16 – 20 ปี ☐ผู้ช่วยศาสตราจารย์
☐ สูงกว่า 20 ปี ☐ รองศาสตราจารย์

5. วุฒิการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี สาขา.....
☐ ปริญญาโท สาขา.....
☐ ปริญญาเอก สาขา.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะ

ครูพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นพร้อมให้
 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเพิ่มเติม โดยระดับความคิดเห็นเป็นดังนี้

- 5 หมายถึง ความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง ความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง ความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้อยู่ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง ความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้อยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง ความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

นายสพล สุภรณ์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	คำชี้แจง						
2	วัตถุประสงค์ของคู่มือ						
3	ประโยชน์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้						
4	ความเป็นมา แนวคิด และความสำคัญ						
5	องค์ประกอบ รายละเอียด ตัวบ่งชี้และการพิจารณาสมรรถนะ ครูพลศึกษา						
6	เกณฑ์การตัดสินตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูพลศึกษา						
7	แบบประเมินตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี						

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ง

คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

คู่มือการใช้

ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

MANUAL ON THE USE OF COMPETENCY INDICATORS OF
PHYSICAL EDUCATION TEACHERS IN SCHOOLS UNDER
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE BUEANG KAN

ประกอบการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

ผู้จัดทำ

นายสพล สุภรณ์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำนำ

การพัฒนาคุณภาพครูเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเฉพาะครูพลศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และทักษะชีวิตให้แก่ผู้เรียนอย่างรอบด้าน สอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21

คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการประเมิน ติดตาม และพัฒนาสมรรถนะของ ครูพลศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูและนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนเพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และครูผู้สอน สามารถนำตัวบ่งชี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยแนวคิด หลักการ ความหมายของสมรรถนะครูพลศึกษา โครงสร้าง ตัวบ่งชี้ วิธีการใช้ตัวบ่งชี้ในการประเมิน รวมถึงแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาครูและยกระดับคุณภาพผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาครูพลศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของสถานศึกษา

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษานี้ จะเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูพลศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างยั่งยืนต่อไป

สพล สุภรณ์

ผู้จัดทำ

คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

DEVELOPMENT OF COMPETENCY INDICATORS OF PHYSICAL
EDUCATION TEACHERS IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BUENG KAN

คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ 7 ประเด็น ดังนี้

- 1) คำชี้แจง
- 2) วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
- 3) ประโยชน์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
- 4) ความเป็นมา แนวคิดของสมรรถนะครูพลศึกษา
- 5) ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การพิจารณาสมรรถนะครูพลศึกษา
- 6) เกณฑ์การตัดสินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา
- 7) แบบประเมินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

1. คำชี้แจง

คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาป๋งกาฬ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะ ในการประเมิน ติดตาม และพัฒนาสมรรถนะของครูพลศึกษาอย่างเป็นระบบและมี มาตรฐาน ผู้ใช้คู่มือ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ และครูพลศึกษา สามารถนำ คู่มือฉบับนี้ไปใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการดำเนินงานด้านการพัฒนาครูและการยกระดับ คุณภาพการจัดการศึกษา

ในการใช้คู่มือ ผู้ใช้ควรศึกษาวัตถุประสงค์ ขอบเขต แนวคิด ความหมายของ สมรรถนะครูพลศึกษา โครงสร้างและองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ ตลอดจนเกณฑ์และระดับ คุณภาพของการประเมินอย่างละเอียด เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกัน ทั้งนี้ การประเมินควรอ้างอิงจากหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สะท้อนการปฏิบัติงานจริงของ ครูพลศึกษา เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ ผลงานของผู้เรียน เอกสารทางวิชาการ หรือ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนในสภาพจริง

ผลการประเมินที่ได้จากการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะตามคู่มือฉบับนี้ สามารถนำไปใช้ เพื่อวิเคราะห์ระดับสมรรถนะ จุดเด่น และประเด็นที่ควรพัฒนา รวมถึงใช้เป็นข้อมูล ประกอบการวางแผนพัฒนาครูรายบุคคล การพัฒนาวิชาชีพครู และการพัฒนาคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนในระดับโรงเรียน ทั้งนี้ การใช้คู่มือควรดำเนินการด้วยความ รอบคอบ โปร่งใส ยุติธรรม และคำนึงถึงบริบทของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้การประเมินมี ความเที่ยงตรง น่าเชื่อถือ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้

คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาป๋งกาฬ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินสมรรถนะของครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาป๋งกาฬ อย่างเป็นระบบ มีมาตรฐาน และ สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน

2.2) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา ติดตาม และยกระดับสมรรถนะของ ครูพลศึกษา ตลอดจนสนับสนุนการนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนพัฒนาวิชาชีพ ครูและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3) เพื่อส่งเสริมให้ผู้บริหารโรงเรียน ศิษยานิเทศก์ และครูพลศึกษา มีความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา และสามารถนำไปใช้ในการประเมินได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.4) เพื่อใช้เป็นเอกสารทางวิชาการประกอบการวิจัย การพัฒนา และการประกันคุณภาพการศึกษา อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพครูพลศึกษาและคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

3. ประโยชน์ของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้

ประโยชน์และคุณค่าของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา มีดังนี้

3.1 ครูพลศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนในการประเมินและพัฒนาสมรรถนะของตนเองตามตัวบ่งชี้ที่เป็นมาตรฐาน สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการวิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และวางแผนพัฒนาวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

3.2 โรงเรียนใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการประเมิน ติดตาม และพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษาอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน อีกทั้งสามารถนำผลการประเมินไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาครู การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และการประกันคุณภาพการศึกษา

3.3 ผู้บริหารโรงเรียนใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ วางแผน และกำกับติดตามการพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านวิชาการและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ

3.4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้เป็นข้อมูลและเอกสารทางวิชาการประกอบการกำหนดแนวทาง นโยบาย และมาตรการในการส่งเสริม กำกับ ติดตาม และพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความเป็นมาตรฐานและสอดคล้องกันทั่วประเทศ

3.5 กระทรวงศึกษาธิการใช้เป็นข้อมูลเชิงวิชาการประกอบการกำหนดนโยบาย แนวทาง และแผนการพัฒนาคู่มือและบุคลากรทางการศึกษา อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพครูพลศึกษา คุณภาพผู้เรียน และคุณภาพการศึกษาในภาพรวมของประเทศอย่างยั่งยืน

4. ความเป็นมา แนวคิดของสมรรถนะครูพลศึกษา

โลกในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ซึ่งส่งผลต่อวิถีชีวิตและการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างทั่วถึง โดยการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ แต่หากขาดการดูแลอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพและพฤติกรรม ส่งผลเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาผู้เรียน ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (อมรรัตน์ เตชะนอก, 2563) ทั้งนี้ ครูจำเป็นต้องมีทักษะการสอนที่สำคัญ ได้แก่ ทักษะการจัดการชั้นเรียน การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ความรู้ในเนื้อหาวิชา และความเข้าใจผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ (British Council, 2011)

นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ตลอดช่วงชีวิต โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และความหลากหลายของพหุปัญญามนุษย์ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

มาตรฐานวิชาชีพครูพลศึกษาและพลศึกษาเป็นแนวทางกำหนดคุณลักษณะและคุณภาพพึงประสงค์ในการปฏิบัติงานของครู โดยครูพลศึกษาควรมีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อมทางสุขภาพในโรงเรียน ส่วนครูพลศึกษาควรมีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การจัดการแข่งขันกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ รวมถึงการจัดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนกลุ่มพิเศษ โดยต้องมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 (เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์, อ้างถึงใน ทะเนศ วงศ์นาม, 2565)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้ปรับเปลี่ยนบทบาทของครูจากการเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนมาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ซึ่งผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ ครูจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้แก่ผู้เรียน รวมถึงการพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทดังกล่าว (เจริญ ภู่วิจิตร, 2560)

สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นความสามารถในการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์บทบาทการอำนวยความสะดวกและการสอนแบบเสริมศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้วิชาการและทักษะทางการกีฬา การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ การรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัล การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา และการปรับตัวให้สอดคล้องกับนักเรียนและบริบทการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย (อัสนี สะอิดี, 2562)

ครูพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา ผ่านการจัดการเรียนการสอน กีฬา และนันทนาการอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมสุขภาพและการพัฒนาการกีฬาอย่างมีทิศทาง นอกจากนี้ นโยบายด้านการกีฬาของรัฐยังมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาสุขภาพ ปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรม และใช้กีฬาเป็นเครื่องมือพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และลดปัญหาสังคม (มัชฌิมา คำสุวรรณ และคณะ, อ้างถึงใน ทะเนศ วงศ์นาม, 2565; กรมพลศึกษา, 2560)

นอกจากนั้น แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2566–2570) มุ่งส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนอย่างสม่ำเสมอ พัฒนาความสำเร็จของนักกีฬาไทยในระดับนานาชาติ ยกย่องมาตรฐานบุคลากรด้านการกีฬา และส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศ (กรมพลศึกษา, 2566)

จากที่กล่าวมา พบว่า ครูพลศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถในการสอนนักเรียนผ่านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาได้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูควรพัฒนาทักษะหรือคุณลักษณะที่รองรับและเข้าถึงการสร้างนวัตกรรมและบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ ในอันที่จะพัฒนาผู้เรียนที่เป็นเยาวชนในยุคใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และความสำคัญของแนวทางในการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้วยการฝึกอบรมผ่านแนวคิดการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และแนวคิดการสอนแบบเสริมศักยภาพดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาครูให้มีสมรรถนะและความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพ การศึกษามีความยั่งยืนต่อไป (อัสรี สะอีดี, 2562)

5. ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาสมรรถนะครูพลศึกษา

5.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการ กีฬาและการออกกำลังกาย

5.1.1 นิยาม

ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬา และการออกกำลังกาย หมายถึง ครูพลศึกษาเป็นมีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบ ทุกขั้นตอน วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล สามารถวิเคราะห์ จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และสามารถจัดการแข่งขันได้ อีกทั้งความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะ ถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะ ทางการกีฬาและการออกกำลังกาย

คำอธิบาย ความรู้ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬา และการออกกำลังกาย หมายถึง ครูพลศึกษาเป็นมีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบ ทุกขั้นตอน วางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล สามารถวิเคราะห์ จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และสามารถจัดการแข่งขันได้ อีกทั้งความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อที่จะ ถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย

เกณฑ์การพิจารณา	ข้อมูลประกอบการพิจารณา
1.1 ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา	เอกสารประกอบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ หลักฐานการอบรม/พัฒนาวิชาชีพ ผลงานทางวิชาการ
1.2 ครูพลศึกษาสามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน	แผนการจัดการเรียนรู้ รายงานการวิเคราะห์ผู้เรียน สื่อและนวัตกรรมการสอน บันทึกหลังการสอน
1.3 ครูพลศึกษาสามารถวางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน	ภาพการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แผนผังการใช้พื้นที่/สนาม อุปกรณ์และสื่อการสอน
1.4 ครูพลศึกษามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล	แบบทดสอบ เครื่องมือประเมินผล แผนการวัดและประเมินผล ผลการประเมินผู้เรียน
1.5 ครูพลศึกษาสามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา	หลักสูตรแกนกลาง/หลักสูตรสถานศึกษา เอกสารการวิเคราะห์หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้
1.6 ครูพลศึกษามีความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	แผนกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สื่อความรู้ด้านสุขภาพ ภาพกิจกรรม
1.7 ครูพลศึกษาสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย	ภาพกิจกรรมของนักเรียน ผลการประเมิน เจตคติ/พฤติกรรม บันทึกสะท้อนผลการสอน

5.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2 การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา

5.2.1 นิยาม

การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษา มีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา เรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะ กับเจตคติ และพัฒนา

ตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา

คำอธิบาย การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษามี การเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และ การเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของ ตนเองอยู่เสมอ รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาตนเองโดย การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา เรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วย ให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะ กับเจตคติ และพัฒนาตัวเองให้ มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา

เกณฑ์การพิจารณา	ข้อมูลประกอบการพิจารณา
2.1 ครูพลศึกษามีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน	วุฒิบัตร/เกียรติบัตร หนังสือเชิญ/คำสั่ง รายงานสรุปผล
2.2 ครูพลศึกษามีการศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้ และการเข้าร่วมประชุมวิชาการ	รายงานวิจัย/บทความ เอกสารเผยแพร่ เกียรติบัตร
2.3 ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ	แบบประเมินตนเอง บันทึก Reflection แผนพัฒนาตนเอง
2.4 ครูพลศึกษารับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง	แบบประเมินจากผู้บริหาร/เพื่อนร่วมงาน หลักฐานการปรับปรุง
2.5 ครูพลศึกษาพัฒนาตนเองโดยการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา	เอกสารศึกษาค้นคว้า แผนการสอนที่ปรับปรุง สื่อ/นวัตกรรม
2.6 ครูพลศึกษาเรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอน	หลักฐานการอบรม/ศึกษาดูงาน แผนการสอน บันทึกผลการใช้
2.7 ครูพลศึกษาพัฒนาคุณลักษณะและเจตคติเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา	แบบประเมินคุณลักษณะ บันทึกสะท้อนตนเอง ผลประเมิน
2.8 ครูพลศึกษาพัฒนาตนเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา	แบบประเมินบุคลิกภาพ ภาพกิจกรรม บันทึกการพัฒนา

5.3 ตัวบ่งชี้ที่ 3 การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร

5.3.1 นิยาม

**การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง
เพื่อนครู และผู้บริหาร** หมายถึง ครูพลศึกษามีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้
ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา มี
ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่
สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและ
สนใจที่จะเรียนรู้ เข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้
สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนครูเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน และสามารถตอบสนอง
ความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ
ของโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม วางตัวเหมาะสมกับบุคคล
และกาลเทศะ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร

คำอธิบาย การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อก
ครู และผู้บริหาร หมายถึง ครูพลศึกษามีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน
ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา มีความสามารถในการ
เลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่สามารถทำงาน
ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้
เข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้ สามารถทำงานร่วมกับ
เพื่อนครูเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียน และสามารถตอบสนองความต้องการของ
ผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม วางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

เกณฑ์การพิจารณา	ข้อมูลประกอบการพิจารณา
3.1 ครูพลศึกษามีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน	การสังเกตการสอน เอกสาร/สื่อการสอน บันทึกการนิเทศ แบบประเมินจากผู้บริหาร
3.2 ครูพลศึกษามีความสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	การสังเกตการจัดการเรียนรู้ ผลสะท้อนจากผู้เรียน แผนการสอน
3.3 ครูพลศึกษาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	ผลการประเมินจากผู้บริหาร/เพื่อนร่วมงาน หลักฐานการทำงานเป็นทีม เอกสารกิจกรรม
3.4 ครูพลศึกษาสามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้	การสังเกตการสอน ผลสะท้อนจากผู้เรียน บันทึกพฤติกรรมผู้เรียน
3.5 ครูพลศึกษาสามารถเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้	บันทึกการติดต่อผู้ปกครอง เอกสารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน แบบประเมินจากผู้บริหาร
3.8 ครูพลศึกษาสามารถสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม	โครงการความร่วมมือกับชุมชน ภาพกิจกรรม หนังสือเชิญ/หนังสือตอบรับ
3.9 ครูพลศึกษาวางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ	การสังเกตพฤติกรรม ผลการประเมินจากผู้บริหาร/เพื่อนร่วมงาน

5.4 ตัวบ่งชี้ที่ 4 การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.4.1 นิยาม

การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หมายถึง ความสามารถของครูพลศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างและความเหมาะสมของผู้เรียนเป็นหลัก โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เกิดทักษะทางการเคลื่อนไหวและการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คำอธิบาย การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หมายถึง ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์การพิจารณา	ข้อมูลประกอบการพิจารณา
4.1 ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้	แผนการจัดการเรียนรู้ การสังเกตการสอน ภาพกิจกรรม/ผลงานผู้เรียน
4.2 ครูพลศึกษาสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน	แผนการสอนที่หลากหลาย บันทึกการวิเคราะห์ผู้เรียน การสังเกตการจัดการเรียนรู้
4.3 ครูพลศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง	แผนกิจกรรมปฏิบัติ ภาพ/วิดีโอกิจกรรม ผลการประเมินทักษะของผู้เรียน
4.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ	แผนกิจกรรมเชิงบูรณาการ ผลงานผู้เรียน บันทึกสะท้อนการเรียนรู้

5.5 ตัวบ่งชี้ที่ 5 การวิจัย

5.5.1 นิยาม

การวิจัย หมายถึง ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม สามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาปัจจุบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การวิจัย (น้ำหนักคะแนน 9 คะแนน)

คำอธิบาย การวิจัย หมายถึง ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือและสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม สามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา สร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาปัจจุบัน

เกณฑ์การพิจารณา	ข้อมูลประกอบการพิจารณา
5.1 ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย	รายงานวิจัย แผนการวิจัย เอกสารประกอบการวิจัย
5.2 ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม	เครื่องมือวิจัย แบบสอบถาม แบบทดสอบ หลักฐานการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5.3 ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้สถิติในการวิจัยได้เหมาะสม	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตาราง/กราฟผลวิจัย รายงานการใช้สถิติ
5.4 ครูพลศึกษาสามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาสร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษา	งานวิจัยเชิงปฏิบัติการ นวัตกรรม/สื่อการสอน ผลการนำไปใช้
5.5 ครูพลศึกษาสามารถนำผลวิจัยมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงจากงานวิจัย ผลงานผู้เรียน รายงานผลการพัฒนา

5.6 ตัวบ่งชี้ที่ 6 คุณธรรม จริยธรรม

5.6.1 นิยาม

ด้านคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา มีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่หลักเลียงอบายมุข ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ศรัทธาต่อวิชาชีพ มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 6 คุณธรรม จริยธรรม

คำอธิบาย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา มีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่หลักเลียงอบายมุข ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ศรัทธาต่อวิชาชีพ มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน

เกณฑ์การพิจารณา	ข้อมูลประกอบการพิจารณา
6.1 ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา	การสังเกตพฤติกรรม ภาพกิจกรรมกีฬา ผลการประเมินจากผู้เกี่ยวข้อง
6.2 ครูพลศึกษามีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ	บันทึกเวลาปฏิบัติงาน ผลการประเมินจากผู้บริหาร หลักฐานการปฏิบัติงาน
6.3 ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่หลักเลียงอบายมุข	การสังเกตพฤติกรรม ผลการประเมินด้านคุณธรรมจากผู้บริหาร/ชุมชน
6.4 ครูพลศึกษาปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด	ระเบียบ/คำสั่ง ผลการประเมินวินัยจากผู้บริหาร
6.5 ครูพลศึกษาศรัทธาต่อวิชาชีพ	แบบประเมินจรรยาบรรณ บันทึกสะท้อนตนเอง ผลงานด้านวิชาชีพ
6.6 ครูพลศึกษามีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะและวางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย	การสังเกตพฤติกรรม ผลการประเมินจากผู้บริหาร/ชุมชน
6.7 ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน	ผลการประเมินจากผู้บริหาร/ผู้เรียน ภาพกิจกรรม บันทึกพฤติกรรม

7. แบบประเมินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

คำชี้แจง แบบประเมินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของครูพลศึกษา

1. ชื่อ-สกุล.....
ตำแหน่ง.....
วิทยฐานะ.....
โรงเรียน.....
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา.....
อายุ.....วุฒิการศึกษาสูงสุด.....
ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี

ตอนที่ 2 ระดับพฤติกรรมสมรรถนะครูพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับพฤติกรรมของท่านในแต่ละข้อว่าท่านมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติ/ การกระทำ/ การแสดงออกของท่านอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ต่อไปนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

พฤติกรรมสมรรถนะครูพลศึกษา	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย					
1.1 ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา					
1.2 ครูพลศึกษาสามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน					
1.3 ครูพลศึกษาสามารถวางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน					
1.4 ครูพลศึกษามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล					
1.5 ครูพลศึกษาสามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา					
1.6 ครูพลศึกษามีความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ					

พฤติกรรมสมรรถนะครูพลศึกษา	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
1.7 ครูพลศึกษาสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย					
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา					
2.1 ครูพลศึกษามีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน					
2.2 ครูพลศึกษามีการศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ					
2.3 ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ					
2.4 ครูพลศึกษารับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนาตนเอง					
2.5 ครูพลศึกษามีการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนพลศึกษา					
2.6 ครูพลศึกษาเรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ					
2.7 ครูพลศึกษามีการพัฒนาในด้านคุณลักษณะและเจตคติเกี่ยวกับการสอน					
2.8 ครูพลศึกษาพัฒนาตัวเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็นครูพลศึกษา					
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อครู และผู้บริหาร					
3.1 ครูพลศึกษาสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา					
3.2 ครูพลศึกษาความสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
3.3 ครูพลศึกษาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี					
3.4 ครูพลศึกษาสามารถทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้					
3.5 ครูพลศึกษาสามารถเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนกับผู้ปกครองได้					
3.6 ครูพลศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้					
3.7 ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน					
3.8 ครูพลศึกษาสามารถสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม					
3.9 ครูพลศึกษาวางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ					
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
4.1 ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้					

พฤติกรรมสมรรถนะครูพลศึกษา	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
4.2 ครูพลศึกษาสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน					
4.3 ครูพลศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง					
4.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ					
ตัวบ่งชี้ที่ 5 การวิจัย					
5.1 ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย					
5.2 ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม					
5.3 ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้สถิติในการวิจัยได้เหมาะสม					
5.4 ครูพลศึกษาสามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาสร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษา					
5.5 ครูพลศึกษาสามารถนำผลวิจัยมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจ					
ตัวบ่งชี้ที่ 6 คุณธรรม จริยธรรม					
6.1 ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา					
6.2 ครูพลศึกษามีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ					
6.3 ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข					
6.4 ครูพลศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด					
6.5 ครูพลศึกษาศรัทธาต่อวิชาชีพ					
6.6 ครูพลศึกษามีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะและวางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย					
6.7 ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน					

แบบสรุปผลการประเมินตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

ประจำปี.....ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

วิทยฐานะ.....โรงเรียน.....

ตัวบ่งชี้	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและออกกำลังกาย		
2. การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา		
3. การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้ง นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร		
4. การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ		
5. การวิจัย		
6. คุณธรรม จริยธรรม		

สรุปผล

ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาระดับสูง

จำนวน.....ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาระดับปานกลาง

จำนวน.....ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาระดับต่ำ

จำนวน.....ตัวบ่งชี้

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าอำนาจจำแนก
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก
		5	4	3	2	1		
ตัวบ่งชี้ที่ 1 ด้านความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย								
1	ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	.723*
2	ครูพลศึกษาสามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน	1	1	1	1	1	1.00	.564*
3	ครูพลศึกษาสามารถวางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน	1	1	1	1	1	1.00	.530*
4	ครูพลศึกษามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผล	1	1	1	1	1	1.00	.457*
5	ครูพลศึกษาสามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	.585*
6	ครูพลศึกษามีความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	1	1	1	1	1	1.00	.534*
7	ครูพลศึกษาสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนรู้วิธีและรักในการออกกำลังกาย	1	1	1	1	1	1.00	.454*
ตัวบ่งชี้ที่ 2 ด้านการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา								
8	ครูพลศึกษามีการเข้าร่วมอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน	1	1	1	1	1	1.00	.615*
9	ครูพลศึกษามีการศึกษาค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ความรู้และการเข้าร่วมประชุมวิชาการต่าง ๆ	1	1	1	1	1	1.00	.554*
10	ครูพลศึกษารู้จักประเมินผลและปรับปรุงการทำงานของตนเองอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	1.00	.756*

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก
		5	4	3	2	1		
11	ครูพลศึกษารับฟังคำ วิพากษ์วิจารณ์และนำมาพัฒนา ตนเอง	1	1	1	1	1	1.00	.469*
12	ครูพลศึกษามีการพัฒนาตนเองโดย การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับทักษะ การสอนพลศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	.685*
13	ครูพลศึกษาเรียนรู้เทคนิควิธีการ ใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การสอนมี ประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	1.00	.736*
14	ครูพลศึกษามีการพัฒนาในด้าน คุณลักษณะและเจตคติเกี่ยวกับ การสอนพลศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	.546*
15	ครูพลศึกษาพัฒนาตัวเองให้มี บุคลิกภาพที่ดี เหมาะกับการเป็น ครูพลศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	.289*
ตัวบ่งชี้ที่ 3 ด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อครู และผู้บริหาร								
16	ครูพลศึกษามีความสามารถใช้ ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้ง ภาษาในการพูด การเขียน การ แสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา	1	1	1	1	1	1.00	.458*
17	ครูพลศึกษาความสามารถเลือกใช้ ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของ ผู้เรียน	1	1	1	1	1	1.00	.558*
18	ครูพลศึกษาสามารถทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	1.00	.356*
19	ครูพลศึกษาสามารถทำให้นักเรียน เกิด ความไว้วางใจและสนใจที่จะเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	.721*
20	ครูพลศึกษาสามารถเข้าถึงและ แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวของ นักเรียนกับผู้ปกครองได้	1	1	1	1	1	1.00	.341*

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก
		5	4	3	2	1		
21	ครูพลศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานได้	1	1	1	1	1	1.00	.702*
22	ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	1	1	1	1	1	1.00	.389*
23	ครูพลศึกษาสามารถสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	.362*
24	ครูพลศึกษาวางตัวเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ	1	1	1	1	1	1.00	.551*
ตัวบ่งชี้ที่ 4 ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ								
25	ครูพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้	1	1	1	1	1	1.00	.549*
26	ครูพลศึกษาสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียน	1	1	1	1	1	1.00	.309*
27	ครูพลศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนเกิดทักษะและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.00	.451*
28	ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ	1	1	1	1	1	1.00	.324*
ตัวบ่งชี้ที่ 5 ด้านการวิจัย								
29	ครูพลศึกษามีความสามารถในการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	.941*
30	ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือสถิติในการวิจัยได้เหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	.941*
31	ครูพลศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้สถิติในการวิจัยได้เหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	.941*

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก
		5	4	3	2	1		
32	ครูพลศึกษาสามารถทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาสร้างความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอนพลศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	.943*
33	ครูพลศึกษาสามารถนำผลวิจัยมาพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	.942*
ตัวบ่งชี้ที่ 6 ด้านคุณธรรม จริยธรรม								
34	ครูพลศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา	1	1	1	1	1	1.00	.228*
35	ครูพลศึกษามีความประพฤติที่ดี มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ	1	1	1	1	1	1.00	.430*
36	ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงอบายมุข	1	1	1	1	1	1.00	.477*
37	ครูพลศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด	1	1	1	1	1	1.00	.679*
38	ครูพลศึกษาศรัทธาต่อวิชาชีพ	1	1	1	1	1	1.00	.497*
39	ครูพลศึกษามีกิจกรรมายาที่ดีงาม มีสัมมาคารวะและวางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย	1	1	1	1	1	1.00	.446*
40	ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน	1	1	1	1	1	1.00	.501*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่า แบบสอบถาม จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation) ตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.72 แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายสพล สุภรณ์
วัน เดือน ปี เกิด	1 ตุลาคม 2542
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	19 หมู่ 1 ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ รหัสไปรษณีย์ 38150
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู ค.ศ.1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบึงโขงหลงวิทยาคม ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ 38220
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2560	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2566	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
พ.ศ. 2569	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2566	ครูผู้ช่วย โรงเรียนบึงโขงหลงวิทยาคม อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2568	ครู ค.ศ.1 โรงเรียนบึงโขงหลงวิทยาคม อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ